

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 697 - Σάββατο, 28 Ιούλη 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Οχι στη λογική
της ήττας

ΣΕΛΙΔΑ 6

Οι φίλοι μας οι
Αμερικανοί...

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέο πετσόκομπα στα
εφάπαξ των εργαζόμενων
στο Δημόσιο

Προανάκρουσμα
για νέες
επιθέσεις στις
κύριες και τις
επικουρικές
συντάξεις

ΣΕΛΙΔΑ 11

Είναι η
καπιταλιστική
κρίση και όχι οι
ιδεοληψίες

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέα δεινά για
τους
εκπαιδευτικούς

ΣΕΛΙΔΑ 10

Επίθεση των ΜΑΤ στην
Ελληνική Χαλυβουργία

Προειδοποίηση
καταστολής
προς τον
ελληνικό λαό

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ισπανοί ανθρακωρύχοι
Δυο μήνες στα
χαρακώματα

ΣΕΛΙΔΑ 16

Εμφύλιος χωρίς
ορατό τέλος
στη Συρία

ΣΕΛΙΔΑ 4

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΟΣ
η βαρβαρότητα των Μνημονίων

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

28/7: Ημέρα δισχειριστών συστημάτων, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1794: Απογχονισμός Μαξιμιλιανού Ροβεσπιέρου 28/7/2005: Ο IRA ανακοινώνει τερματισμό ένοπλου αγώνα 29/7/1925: Γέννηση Μίκη Θεοδωράκη 29/7/1949: Απολύνονται από Μακρόνησο 700 κομμουνιστές που υπέγραψαν δήλωση μετανοίας 29/7/1979: Τέσσερις νεκροί, 113 τραυματίες από βόμβες Βάσκων σε αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς (Ισπανία) 29/7/1980: Λεωφορείο πολτοποιεί το κεφάλι της φοιτητριας Σωτηρίας Βασιλικοπούλου (μοιράζε προκρύψεις στις εγκαταστάσεις υφαντουργίας ETMA) 30/7: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων επανάστασης 30/7/1920: Αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας Βενιζέλου (Παρίσι) 30/7/1955: Σύλληψη Ρουλάς Κουκούλου, συζύγου Νίκου Ζαχαριάδη 30/7/1978: Βόμβα και εμπρησμός εισόδου πλαζ EOT Αλίμου, αναγραφή συνθημάτων (ΕΛΑ) 30/7/2000: Ο Ούγο Τσάβες εκλέγεται πρόεδρος Βενεζουέλας (59,7%) 30/7/2006: Θάνατος Murray Bookchin 31/7: Ισπανία: Ημέρα γάτας 31/7/1920: Δολοφονία Ιωνία Δραγούμη 31/7/1946: Βίαση κατάληψη γραφείου ΓΣΕΕ, παραπομπή διοικήσης της σε δίκη 31/7/1977: Ενας νεκρός, είκοσι τραυματίες σε συγκρούσεις αντιπυρηνικών διαδηλωτών με αστυνομία (Γαλλία) 31/7/1982: Βόμβα στα γραφεία Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΛΑ) 1/8: Ημέρα πολυτέκνων, Ελβετία: Ημέρα συνομοσπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων 1/8/1834: Κατάργηση δουλείας στη βρετανική αυτοκρατορία, ελεύθεροι 770.000 σκλάβοι 1/8/1912: Ιδρυση πρώτου εργατικού συνδικάτου Ιαπωνίας 1/8/1951: Οι ΗΠΑ διακόπτουν κάθε διασμολογική διευκόλυνση προς σοσιαλιστικές χώρες 1/8/1967: Πανό με αντιδικτατορικά συνθήματα και χιλιάδες προκρήψεις σε Ομόνοια, Κάνιγγος και δρόμους Αθήνας 1/8/1973: Θάνατος Νίκου Ζαχαριάδη 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (ΕΛΑ) 1/8/2001: Πρώτος γάμος ομοφυλόφιλων γυναικών (Γερμανία) 2/8: Αιθιοπία: Ημέρα γιαδουριού 2/8/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 2/8/1980: 83 νεκροί, 200 τραυματίες από βομβιστική επίθεση στο σιδηροδρομικό σταθμό Μπολόνια (ακροδεξιά οργάνωση «Ενοπλες Επαναστατικές Ομάδες Κρουότζη») 2/8/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Δημήτρης Τσαγκράκος σκοτώνει τον 26χρονο Ηλία Μέξη (μπήκε αντίθετα με φορτηγάκι στην οδό Νοταρά και δεν σταμάτησε σε σήμα για ελέγχο) 2/8/2002: Σύλληψη Σωτήρη Κονδύλη 3/8: Ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα κληματαρίας (1872), Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 3/8/1943: Εκτελούνται 4.000 Roma (Αουσβίτς), τα περισσότερα παιδιά 3/8/1953: Καταδίκη Νίκου Πλουμπίδη σε θάνατο για κατασκοπεία 3/8/1964: Σύνταξη 3.000.000 δραχμών στη Φρειδερίκη με νόμο, αναδρομικά από τον θάνατο Παύλου (250.000 δρχ. το μήνα) 3/8/1967: Βόμβα στο Χίλον (ΔΕΑ) 3/8/1968: Βόμβα στην πλατεία Κοτζιά 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα (ΕΛΑ) 3/8/1982: Μετονομασία ΥΕΝΕΔ σε ΕΡΤ-2.

● Η Εκκλησία δεν αναλαμβάνει το μισό της μισθοδοσίας των παπάδων, διεμήνυσε ο Τζερόνιμο ●●● Το διεμήνυσε όχι στην κυβέρνηση (που το ξέρει), αλλά στην Κομισιόν με επιστολή ●●● Για να μην έρθουν τίποτα τροϊκάνοι και βάλουν τέτοιο δέμα στο τραπέζι ●●● Και βέβαια, δε δα το βάλουν ●●● Με τα ιερά και τα όσια δεν παιζουν ούτε οι τροϊκάνοι ●●● Σιγά τα ωά, κι ο ΓΑΠ είχε φέρει τον Κλίντον για κάποιο από τα «συνέδρια της Σύμης», αλλά δεν το 'κανε και δέμα ●●● Οσο για το «κασέ» του τέως πλανητάρχη, που τάχα αυτή τη φορά δεν το πήρε, γιατί έχει κολλητούς κάποιους Αμερικανούς, άστε το καλύτερα ●●● Αυτό χρεώνουν ακόμα και τη μάνα τους ●●● Αποκλειστικά δική του τριπλέτα έβαλε ο Σαμαράς στην ΚΥΠ ●●● Χωρίς συνεννόηση με τους άλλους δύο εταίρους ●●● Οι οποίοι έδειχναν κατανόηση και δε διαμαρτυρήθηκαν ●●● Οι εποχές είναι πονηρές και ο εκάστοτε πρωθυπουργός δέλει να ελέγχει την ΚΥΠ προσωπικά ●●● Προσωπικά, ούτε καν κομματικά ●●●

Καλά, ο Μάνεσης δεν είχε πρόδηση να κλείσει το εργοστάσιο; ●●● Γιατί έβαλε τα ΜΑΤ να τ' ανοίξουν; ●●● Και η συγκυβέρνηση, αφού πρώτα λειτούργησε σαν προπαγανδοπή του Μάνεση, στο φινάλε έγινε ο μπάτσος του ●●● Ξεπέρασε κάθε όριο γραφικότητας ο Φωτόπουλος με την ανοιχτή-επιστολή ποταμό ●●● Τον στοχοποιεί, λέει, ο Σαμαράς και τίθεται σε κίνδυνο η ζωή του ●●● Σιγά, ρε Φωτόπουλε, ο Μήτσος Παπαρήγας είσαι; ●●● Αλλά τα μάτια του λαγού (των επαναστατών κομμουνιστών συνδικαλιστών, που τους εκπαραδύρωναν

στον ακάλυπτο της Ασφάλειας) και άλλα της κουκουβάγιας (των ρεφορμιστών εργατοπατέρων τύπου Φωτόπουλου) ●●● Η δυστυχία γι' αυτόν είναι ότι δεν τον θέλει ούτε ο ΣΥΡΙΖΑς ●●● «Καλούμε τους ανδρώους να δράσουν και να αντιδράσουν με συλλογικό τρόπο και με νομική κάλυψη», δήλωσε ο Τσίπρας, αναφερόμενος σε όσους δεν μπορούν να πληρώσουν τα χαράτσια ●●● Αυτή η «νομική κάλυψη» τι ακριβώς σημαίνει; ●●● Οτι μόνο σε νόμιμες ενέργειες πρέπει να προβαίνουν; ●●● Το κράτος, όμως, σε ό,τι κάνει είναι νόμιμο, οπότε τι μένει;

●●● Η υποταγή στην αστική νομιμότητα ●●● Γιατί πλακώνονται τα γκεσέμια του σαμαρισμού; ●●● Διότι ο «τεμπέλης βαψομαλλίας, με μουστακά, "φυζική" συνταξιούχου Αργεντίνου ζηγκολό ή παλιού γκαρασονιού στο "Διόνυσο"» έγινε υπουργός, ενώ ο Φαήλος δεν έγινε τίποτα ●●● Εννοούσε τον Δημήτρη Σταμάτη; ●●● Ξέρετε κάναν άλλο με τέτοιο λουκ; ●●● Επιτέλους, στον ΣΥΡΙΖΑ κατέληξαν τι δια κάνουν με την πρόταση νόμου του Περισσού ●●● «Ασφαλώς και δια την υπερψηφίσουμε επι της αρχής, παρά τις επιμέρους διαφωνίες», δήλωσε ο Τσίπρας στη Real News ●●● Τη ζημιά, όμως, από το ταράκουλο που τους προκάλεσε η πρόταση, την έπαθαν ●●● Και μια λεπτομέρεια ●●● Αφού δεν συνήλθε η ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, που υποτίθεται ότι διέπαιρνε την απόφαση, όπως λέχηκε μετά τις δημόσιες διαφωνίες, πώς ανακοίνωνται απόφαση ο Τσίπρας; ●●● Οταν μεγαλώνει το μαγαζί, πάει περίπατο η δημοκρατία ●●● Αρχηγού παρόντος, πάσα αλλη αρχή παύεται ●●●

◆ Ημέρις, ο υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης αποφασίζομεν και διατάσσομεν: «Καθετί παραχθημένο οφείλει να καταργηθεί, καθετί αντιπαραγωγικό να αναδιαταχθεί, κάθε δομή, υπηρεσία, μονάδα να αξιολογηθεί εκ του μηδενός». Υπογραφή: Αντώνιος Μανιτάκης, εκ ΔΗΜΑΡ ορμώμενος.

◆ Την Πέμπτη 19 Ιούλη, έγινε στον Πειραιά μια ακόμη δίκη για την υπόθεση του Σάββα Ξηρού, για την οποία σας ενημερώσαμε αναλυτικά στο

Ραντεβού με την «Κόντρα» στις 8/9

Οπως κάθε χρόνο, θα κάνουμε και φέτος την καθιερωμένη αυγούστοπάτη διακοπή στην κυκλοφορία της «Κ». Η επικαιρότητα θα εξακολουθήσει να καλύπτεται από την ηλεκτρονική έκδοση μας (www.eksegersi.gr), ενώ το φύλλο θα το βρείτε και πάλι στα περίπτερα το Σάββατο 8 Σεπτεμβρίου.

προηγούμενο φύλλο. Η απόπειρα δικαστικού πραξικοπήματος που έγινε από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πειραιά δεν πέρασε, γιατί δεν στηριζόταν πουθενά, πέρα από τη θέληση της Αστυνομίας. Κι όμως, για τα αστικά ΜΜΕ αυτή η δίκη ήταν σαν να μην έγινε. Την επόμενη μέρα είχαν σύντομα ρεπορτάζ βάσει ενός δελτίου του ΑΜΠΕ, για την επέμβαση που έγινε στα μάτια του Σάββα και πέραν τούτου ουδέν. Σαν να μην υπήρξε η απόπειρα του εισαγγέλεα, σαν να μην έγινε δίκη. Εθαψαν την ντροπή τους.

◆ Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί κρυφό καφάρι. Οι Αρχές υποψιάζονται ότι στε-

πρόκειται να διαβούμε». Γκίντο Βεστερβέλε Στην ατζέντα του οικονομικού επιπτελείου της κυβέρνησης βρίσκονται και οι οριζόντες περικοπές μισθών και συντάξεων και αυξήσεις φόρων, καθώς και πρόσθετα μέτρα για το 2012, πέραν των γνωστών 3 δισ. ευρώ.

Βόλφραγκ Σόιμπλε Βλέπω ότι στην Ελλάδα επιθυμούν αναδιαπραγμάτευση των προγράμτων και ότι ουσιαστικά θέτουν υπό αμφισβήτηση τις υποχρεώσεις για μεταρρυθμίσεις στη χώρα. Το λέων απλά: Αυτό δεν γίνεται. Είναι ένας Ρουβίκωνας τον οποίο δεν

πρόκειται να διαβούμε». Γκίντο Βεστερβέλε Στην ατζέντα του οικονομικού επιπτελείου της κυβέρνησης βρίσκονται και οι οριζόντες περικοπές μισθών και συντάξεων και αυξήσεις φόρων, καθώς και πρόσθετα μέτρα για το 2012, πέραν των γνωστών 3 δισ. ευρώ.

Ναυτεμπορική Το ερώτημα είναι εξαιρετικά απλό: για ποιον λόγο ένας κανονικός άνθρωπος θα βάλει σήμερα τα λεφτάκια του να επεν-

τα πρόστιμα που θα πληρώσει, θα είναι ελάχιστα μπροστά στα κέρδη που αποκόμισαν η ίδια και οι συνετάριοι της στο κόλπο.

◆ «Το χωράφι ή η στάνη, με τους νέους όρους που προσφέρει η τεχνολογία, δεν είναι πιλέον ταμπτού. Γίνεται όνειρο, επιδίωξη». Με παπάρες σαν την παραπάνω, που εκστομίστηκε από τον Μ. Χαρακόπουλο, δεν εξαπάτωνται οι αγρότες. Αυτοί ξέρουν. Μπορούν, όμως, να εξαπατηθούν κάποιοι ά

Δεν έχει τέλος η βαρβαρότητα των Μνημονίων

Mε την ομιλία του στην ΚΟ της ΝΔ, την περασμένη Τρίτη, ο Σαμαράς ξεκαθάρισε τα πράγματα: το Μνημόνιο θα εφαρμοστεί ως έχει και αργότερα θα δούμε τι θα κάνουμε με την «αναδιαπραγμάτευση». Αξίζει να θυμηθούμε το σχετικό απόσπασμα της ομιλίας του:

«Πρώτα θα δείξουμε ότι η χώρα σέβεται τους στόχους, που είναι και δικοί μας στόχοι. Υστερά θα δείξουμε ότι μπορούμε να εφαρμόσουμε όσα πρέπει να γίνουν. Υστερά θα δείξουμε ότι για να πάσουμε τους στόχους μας κάποια πράγματα πρέπει να αλλάξουν, κυρίως όσα επιτείνουν και βαθαίνουν την ύφεση. Κι ύστερα θα αρχίσουμε να τα αλλάξουμε έναντι, με τη σύμφωνη γνώμη των εταίρων μας, αφού στην Ευρώπη κερδίζει έδαφος πλέον η άποψη πως μέτρα ανάκαμψης είναι απαραίτητα για να επιτευχθούν οι στόχοι οποιουδήποτε προγράμματος σύγκλισης».

Το Μνημόνιο-2 έχει στόχους για το 2012 και στόχους για το 2013-14. Τα πράγματα για το 2012 είναι καθορισμένα: μια σειρά μέτρα για το δεύτερο εξάμηνο (ο Παπαδήμος, λίγο πριν φύγει, είχε κάνει και τη σχετική λίστα με 72 μέτρα) και λήψη συμπληρωματικών μέτρων, αν δεν πιάνεται ο στόχος ως προς το έλλειμμα. Πώς να πιάσετε ο στόχος, όμως, όταν όλοι οι υπολογισμοί έγιναν με «πρόβλεψη» για καπιταλιστική ύφεση κάτω από 4% και πλέον ο ίδιος ο Σαμαράς μίλησε για ύφεση πάνω από 7%; Πώς θα καλυφθεί η «φαύρη τρύπα» που θα δημιουργηθεί; Και από πού θα βρεθούν τα περιβόητα «ισοδύναμα μέτρα» για να μη γίνουν οι περικοπές στα ειδικά μισθολόγια (χάρη στους μπάτσους, τους καραβανάδες, τους δικαιαστές και τους δεσποτάδες μπορεί να τη γλιτώσουν και οι νοσοκομειακοί γιατροί με τους πανεπιστημιακούς, αν και πάντοτε ελλοχεύει ο κίνδυνος του διαχωρισμού); Κι αν η τρόικα συμφωνήσει να επανέλθει στο 13% ο ΦΠΑ στην εστίαση, από πού θα αντληθούν τα «ισοδύναμα έσοδα»;

Αυτά είναι τα πρώτα θέματα που θα πρέπει να συζητήσει ο Στουρνάρας με την τρόικα. Κι όπως καταλαβαίνετε, μαγικά σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν γίνονται. Και βέβαια, δεν έχει κανένα νόημα να προσπαθήσουμε εμείς τώρα να μαντέψουμε σε ποιους ακριβώς τομείς θα

χτυπήσουν. Το μόνο βέβαιο είναι πως θα υπάρξουν καινούργια αντιλαϊκά μέτρα, πέραν των ήδη αποφασισμένων (χαρότσι στο λογαριασμό της ΔΕΗ κ.λπ.). Και θα είναι αντιλαϊκά, γιατί μόνο η κεφαλαιοκρατία, τα κέρδη της και τα πλούτη της βρίσκονται στο απυρόβλητο.

Υπάρχουν, όμως, και τα μέτρα του 2013-2014 που δεν έχουν καθοριστεί και τα οποία ξεπερνούν το ποσό των 11,5 δισ. ευρώ. Ο Στουρνάρας πήρε εντολή να παρουσιάσει ένα σχέδιο στην τρόικα. Θα είναι μια οικονομική έκθεση ιδεών, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσουν τώρα να καθορίσουν επακριβώς τα μέτρα. Σύμφωνα με όσα ο ίδιος ο Στουρνάρας διαφρέει, δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν τα 11,5 δισ. απ' όλα τα υπουργεία και έτσι αποφάσισαν να «φορτώσουν» επιπλέον 1 δισ. στο υπουργείο Εργασίας (αντί 4 δισ. θα πρέπει να καλύψει 5 δισ., δηλαδή περίπου το μισό του συνολικού «πακέτου»). Το επιβεβαίωσε ο ίδιος ο Βρούτσης, καμαρώνοντας με σπλ... λοβέρδου: «Έχα πολύωρη συνάντηση με τον πρωθυπουργό για τα κρί-

μα ζητήματα, τα οποία αφορούν στο υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφαλιστικής και Πρόνοιας. Ζητήματα που, όπως γνωρίζετε, είναι πολεπίπεδα και αφορούν την αγορά εργασίας, αλλά και τα μείζονα ζητήματα της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας και το μεγάλο βάρος που θα σηκώσει το υπουργείο στο οποίο προϊσταμαι», πέριπου, το 44% της προσαρμογής, δηλαδή μια τάξη μεγέθους 5 δισ. ευρώ». Για να δείξει μάλιστα πόσο πιοτός είναι στον πρωθυπουργό του, συμπλήρωσε: «Το υπουργείο θα δείξει αποτελεσματικότητα και αποφασιστικότητα. Την κρίση αυτή στηγμή, η Ελλάδα δε θα κλονιστεί από τη δυσκολία των αποφάσεων τις οποίες θα πάρουμε».

Ναι, αλλά υπάρχει και η περιβόητη επιμήκυνση του προγράμματος, που ο Βενιζέλος την έχει κάνει σημαία του, ενώ ο Σαμαράς δήλωσε και πάλι ότι «έναι κάτι που θα επιδιώξουμε το ταχύτερο». Και τι γίνει με την επιμήκυνση; Τα 11,6 δισ. θα μοιραστούν σε τρία ή τέσσερα χρόνια αντί για δύο. Στο μεταξύ, θα έχουν μαζευτεί κι άλλα 4-

5 δισ. από τις «μαύρες τρύπες», οπότε θα έχουμε ένα σύνολο πάνω από 15 δισ. ευρώ για μια τριετία ή τετραετία. Δηλαδή, 4 με 5 δισ. νέα μέτρα κάθε χρόνο μέχρι το 2015 ή το 2016! Με βάση δύσα λέει η τρόικα της συγκυβέρνησης, θα πρέπει να αισθανόμαστε ευτυχισμένοι. Σήμερα υπάρχει κόσμος που πεινάει και θα πρέπει να αισθανόμαστε ευτυχισμένοι που στα σημερινά δεινά θα προστεθούν κι άλλα, για περισσότερα χρόνια!

Στο μεταξύ, όπως γίνεται κάθε φορά που είναι να έρθει η τρόικα, αρχίζει το προπαρασκευαστικό μπαράζ. Αυτή τη φορά εργαλείο είναι η περιβόητη έκθεση του ΚΕΠΕ, που έγινε επί υπουργίας Σαχινίδη, ως σχέδιο για την κατανομή των 11,6 δισ. σε υπουργεία και μέτρα. Την έκθεση την κρατούν επτασφράγιστο μυστικό, αλλά διαρρέουν κάθε μέρα και από κάτι, για να φτιάχνουν κλίμα. Μία ότι δε θα πετσοκοπούν τα ειδικά μισθολόγια, μία ότι θα εξαρτεθούν μπάτσου και καραβανάδες. Μία ότι θα μπει πλαφόν στις συντάξεις 2.400 ευρώ, μία ότι το πλαφόν θα κατεβεί στα 1.500 ευρώ, γιατί αλλιώς δε βγαίνουν τα νούμερα. Και πάλι λέγοντας. Και δόσ' του συσκέψεις και κόντρα συσκέψεις, που μεταδίδονται με δραματικούς τόνους από τα ΜΜΕ.

Τη στιγμή που ολοκληρώνεται αυτό το σημείωμα, στο Μαξίμου είναι σε εξέλιξη μια ακόμη σύσκεψη της συγκυβέρνωσας τρόικας. «Δραματική» τη χαρακτηρίζουν τα ΜΜΕ. Το πιθανότερο είναι και πάλι να μην ανακοινωθούν τα μέτρα (πρώτα θα τα παταρέψουν με την τρόικα). Το μόνο βέβαιο είναι πως αντιλαϊκά μέτρα θα υπάρξουν και πως σ' αυτά θα είναι σύμφωνα και τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης. Να τα σπάσουν, αυτή τη στιγμή, δεν υπάρχει περίπτωση γιατί αν πάνε σε εκλογές θα καταποντιστούν. Αυτό θα γίνει κάποια άλλη στιγμή, αλλά δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε πότε θα είναι αυτή, αφού ο λαός ακόμα δεν έχει ξαναβγεί στους δρόμους.

Βέβαιο είναι επίσης ότι στα νέα «πακέτα» θα υπάρχουν και μέτρα πετσοκόμματος συντάξεων, που ο Στουρνάρας τα χαρακτηρίζει «μη οριζόντια», γιατί, όπως λέει, δεν κόβονται όλες οι συντάξεις αλλά από ένα ποσό και πάνω! Τις λεπτομέρειες θα τις μάθουμε μάλλον το Σεπτέμβριο.

Μανατζαράιοι για το ξεπούλημα

Oπεριβόητος Τάκης Αθανασόπουλος είναι ο νέος πρόεδρος του Ταμείου Ξεπουλήματος Κρατικής Περιουσίας (κατ' ευφημισμόν ΤΑΙΠΕΔ ή «Ταμείο Αποκρατικοποίησεων»). Το ότι μέχρι τώρα ήταν αντιπρόδορος του ΙΟΒΕ, του οποίου πρόδερος ήταν ο Στουρνάρας, μέχρι την υπουργοποίησή του, είναι ασφαλώς... τυχαίο. Άλλωστε, ο Αθανασόπουλος έχει καταστεί περιβόητος από την ικανότητά του να μεταπτηδά από το πανεπιστήμιο στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και από τις αυτές σε κρατικούς φορείς. Το 1981 γύρισε στην Ελλάδα (μέχρι τότε ήταν στην Αμερική) και έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, του οποίου έχει διατελέσει και πρύτανη. Το 1986 μεταπήδησε στην ΤΟΥΤΑ, όπου έχτισε μια λαμπτήρα καριέρα μάνατζερ. Εφτάσεις μέχρι τα υψηλά αξιώματα διοίκησης του ευρωπαϊκού βροχίνα του γιαπωνέζικου μονοπάτιου, στην οποία εξακολουθεί να εργάζεται ως ανώτατος σύμβουλος (όπως γράφει στο βιογραφικό του, «τον Δεκέμβριο του 2007, ο Αυτοκράτορας της Ιαπωνίας και η Ιαπωνική Κυβέρνηση απένειμαν στον κ. Αθανασόπουλο το παράσημο του Αναπληρωτού Ηλίου, Χρυσού και Αργυρού Αστέρα, εις αναγνώριση της συνεισφοράς του στην ενδυνάμωση των Ελληνο-Ιαπωνικών οικονομικών σχέσεων»). Στις αρχές του 2007 ο Καραμανλής τον τοποθέτησε σε θέσεις προέδρου και διευθύνοντα συμβούλου της ΔΕΗ (απόλυτο μονάρχη, δηλαδή) με καθήκον να πρωθήσει την ιδιωτικοποίησή της.

Διευθύνων σύμβουλος του Ταμείου Ξεπουλήματος Κρατικής Περιουσίας τοποθετήθηκε ο μέχρι τώρα επικεφαλής της Επενδυτικής Τραπεζικής του Ομίλου Alpha Bank Γιάννης Εμίρης.

Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία, ότι οι δυο καπιτολιστές μάνατζερ με τη μακρόχρονη θητεία στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα θα λειτουργήσουν ως πρότυπα πατριωτισμού, αφιλοκέρδεις και διαφάνειας...

■ ΔΗΜΑΡ: Αρπάξτε την κουτάλα

Στην εισήγηση του Σπύρου Λυκούδη, γραμματέα της ΔΗΜΑΡ, στη σύνοδο της ΚΕ του κόμματος, που έγινε το περασμένο Σάββατο, ξέρετε ποιο ήταν το πρώτο θέμα στο κεφάλαιο «Μερικές βασικές κατευθύνσεις»; Η «συμμετοχή στις θέσεις Γ.Γ. και διοικητών Οργανισμών και μελών ΔΣ. Είπε ο γραμματέας του κόμματος: «Έχουμε πάρει απόφαση ότι θα συμμετέχουμε στη στελέχωση του κρατικού μηχανισμού. Ήδη έχει γίνει ο ορισμός Γενικών Γραμματέων, στην οποία συμπτηρίληφθησαν 5 μελή ή φίλοι του κόμματος. Στη στελέχωση των θέσεων στον κρατικό μηχανισμό επιδιώκουμε να αξιοποιούνται άτομα με γνώσεις και ικανότητες στ

Εμφύλιος χωρίς ορατό τέλος στη Συρία

Λίγες μέρες μετά την έκρηκη βόμβας στις 18 Ιουλίου στα άδυτα του συριακού καθεστώτος, στο κτίριο της Εθνικής Ασφάλειας στη Δαμασκό, που προκάλεσε το θάνατο τεσσάρων κορυφαίων κυβερνητικών αξιωματούχων, και τη συντονισμένη επίθεση των ανταρτών εναντίον του κυβερνητικού στρατού σε διάφορες συνοικίες της συριακής πρωτεύουσας, γίνεται φανερό ότι επρόκειτο μόνο για ένα ακόμη πολεμικό επεισόδιο σε ένα πιθανότατα παρατελέμενο εμφύλιο πλέον.

Από την περασμένη Δευτέρα, 23 Ιουλίου, ύστερα από σφοδρή αντεπίθεση του κυβερνητικού στρατού, οι αντάρτες υποχώρησαν από κάποιες από τις συνοικίες της Δαμασκού που είχαν περάσει για λόγο υπό τον έλεγχό τους, ενώ ανταλλαγή πυρών συνεχίζεται ακόμη και τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές σε κάποια σημεία της πρωτεύουσας. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της «Ουάσιγκτον Ποστ» (23/7/12), ο συντοματάρχης Μαλίκ Κούρντι, εκπρόσωπος της διοίκησης του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, δήλωσε ότι οι αντάρτες δεν είχαν άλλη επιλογή παρά να αποσυρθούν από τις συνοικίες της Δαμασκού λόγω της έλλειψης οπλισμού για να αντιμετωπίσουν τον πολύ καλύτερα εξοπλισμένο τακτικό στρατό. «Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός κάνει ένα πόλεμο καταπόνησης του κυβερνητικού στρατού μέχρι να τον εξαντλήσει, χρησιμοποιώντας τακτικές ανταρτοπλήμου, δεν μπορούμε να διατηρήσουμε τον έλεγχο μιας περιοχής, για αυτό κινούμαστε από μέρος σε μέρος, από πόλη σε πόλη, για να εξαντλήσουμε το καθεστώς», είπε, μιλώντας πλεφωνικά από στρατόπεδο προσφύγων στη νότια Τουρκία, όπου έχει την έδρα της η ηγεσία του Ελεύθερου Συριακού Στρατού.

Παράλληλα, συνεχίζονται οι μάχες σε όλες περιοχές της χώρας, με επίκεντρο αυτή τη στιγμή το Χαλέπι, το οικονομικό κέντρο της χώρας, όπου τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές γίνονται μάχες ακόμη και στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

Σύμφωνα με το προαναφερόμενο ρεπορτάζ της «Ουάσιγκτον Ποστ», οι αντάρτες έχουν πετύχει σημαντικά κέρδη στις βόρειες αγροτικές περιοχές της χώρας τους τελευταίους μήνες, όμως ακόμη κι εκεί οι γραμμές των μετώπων είναι ρευστές και πλολεις και χωριά αλλάζουν συχνά χέρια. Το ίδιο συμβαίνει με την κατάληψη κάποιων συριακών συνοικιών περισσότερων από αντάρτες τις τελευταίες μέρες, τα οποία έχουν αλλάξει αρκετές φορές χέρια. Σημειώτεον ότι η κατάληψη τους δεν έχει στρατηγική, αλλά ψυχολογική σημασία, γιατί σπάει το ημικό του κυβερνητικού στρατού.

Στο διπλωματικό πεδίο, το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, στις 20 Ιουλίου, έδωσε 30ήμερη παράταση στην αποστολή του Κόρφι Ανάν, παρόλο που ο προσπτικός για διπλωματική λύση σ' αυτή τη φάση είναι από ανύπαρκτες έως ελάχιστες, ενώ η Ρωσία και η Κίνα προέβαλαν ξανά βέτο για νέες κυρώσεις σε βά-

ρος της Συρίας με βάση το άρθρο 7, που ανοίγει το δρόμο για στρατιωτική επέμβαση. Τρεις μέρες αργότερα, στις 23 Ιουλίου, η συριακή κυβέρνηση απέρριψε την πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου που καλούσε τον Ασαντ να παραιτηθεί το συντομότερο για να σταματήσει η αιματοχυσία και το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο και την ηγεσία του Ελεύθερου Συριακού Στρατού να σχηματίσουν μεταβατική κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Την ίδια μέρα, με τη θέση του καθεστώτος Ασαντ να τάχθηκε η ιρακινή κυβέρνηση, δηλώνοντας ότι «μόνο ο συριακός λαός είναι υπεύθυνος να αποφασίσει για την τύχη του και δεν πρέπει να επεμβαίνουν άλλοι».

Η κατάσταση αυτή τη στιγμή στη Συρία είναι εξαιρετικά πολύπλοκη. Παρόλο που η έκρηκη βόμβας στο κτίριο Εθνικής Ασφάλειας στη Δαμασκό σε συνδυασμό με τις επιθέσεις των ανταρτών σε συνοικίες της ήτων βαρύ πλήγμα για το καθεστώς Ασαντ, οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ότι ο κυβερνητικός στρατός

παραμένει ισχυρός, το καθεστώς αντέχει και θα συνεχίσει να πολεμά, ώστε η κλίκα του Ασαντ να εξασφαλίσει τουλάχιστον μια αξιοπρεπή έξοδο από την εξουσία, όπως για παράδειγμα ο δικτάτορας Αλί Σάλεχ στην Υεμένη, και μια μεταβατική πολιτική λύση με τη συμμετοχή παραγόντων του καθεστώτος. Γιατί το αίμα που έχει χυθεί δεν επιτρέπει σε καμιά περίπτωση την παραμονή του Μπασάρ Ασαντ στην εξουσία.

Παράλληλα, η Ρωσία, στηρίζοντας το καθεστώς και εκμεταλλεύμενη την πολυδιάσποση και τις αδυναμίες των αντιπάλων του, αντιστέκεται σε διπλωματικό επίπεδο και διαπραγματεύεται για να διασφαλίσει τα συμφέροντά της στη Συρία και στο Ιράν και να διατηρήσει το ρόλο της ως μεγάλη ιμπεριαλιστική δύναμη στην περιοχή.

Από την άλλη, οι ΗΠΑ, η Βρετανία, η Γαλλία και οι λοιποί δυτικοί εταίροι τους, που πρωτοστατούν μαζί με τα αμερικανόδουλα αραβικά καθεστώτα στην ανατροπή του καθεστώτος

Ασαντ δεν έχουν μέχρι στιγμής καταφέρει να βρουν μια αξιοπιστή εναλλακτική πολιτική λύση που θα διαδεχθεί το καθεστώς Ασαντ και θα εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Η λεγόμενη πολιτική αντιπολίτευση παραμένει διασπασμένη, ανίκανη να συμφωνήσει σε μια κοινή πολιτική απέντασης. Όλες οι συναντήσεις που έχουν γίνει μέχρι τώρα στο εξωτερικό γι' αυτό το σκοπό, στις οποίες σημειώθηκαν διαφορές, έχουν αποβεί άκαρπες. Την ίδια κατάληξη είχε και η τελευταία, που έγινε στις αρχές Ιουλίου σε πεντάστερο ξενοδοχείο του Καΐρου. Υστερα από δύο μέρες έντονων αντιπαραθέσεων, που κατέληξαν ακόμη και σε γρονθοκόπημα για τα κουρδικά αιτήματα (οι κουρδοί αντιπρόσωποι αποχώρησαν), οι συμμετέχοντες δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν ούτε στην εκλογή μιας ομάδας που θα τους εκπροσωπεί.

Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, που αποτελείται κυρίως από σύριους τεχνοκράτες και ακαδημαϊκούς του εξωτερικού, έχει προβληθεί από τους δυτικούς αντιπάλους του καθεστώτος Ασαντ και τα δυτικά ΜΜΕ ως εκπρόσωπος της συριακής εξέγερσης και έχει ταχθεί εξαρχής υπέρ της έξινης στρατιωτικής επέμβασης, δεν έχει ούτε συνοχή ούτε αξιοπιστία και σοβαρή επιρροή στο εσωτερικό της Συρίας. Οι Τοπικές Επιτροπές Συντονισμού, που πρωτοστατούν στην οργάνωση της εξέγερσης και έχουν επίσης ποικιλοχρωμά πολιτικών θέσεων στις γραμμές τους, δεν το εμπιστεύονται. Σε σχετικό άρθρο της εφημερίδας του αμερικανικού ομίλου «McClatchy Newspapers» (20/7/12), μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Οι βα-

σικές ομάδες της αντιπολίτευσης που υποστηρίζει η Ουάσιγκτον δεν διαθέτουν συνοχή, αξιοπιστία και, το σημαντικότερο, τη διοίκηση των ένοπλων ανταρτών...». Αυτό ακριβώς είναι που αποτελεί το μεγαλύτερο πρόβλημα για το Λευκό Οίκο και φρενάρει τις προσπάθειές του να επιταχύνει την πτώση του καθεστώτος Ασαντ.

Ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός είναι ο πλέον αστάθμητος και απρόβλεπτος παράγοντας στις εξελίξεις. Μπορεί να υπάρχει μια κεντρική διοίκηση με έδρα τη νότια Τουρκία, η οποία σημειώθηκε στις αρχές Ιουλίου σε πεντάστερο ξενοδοχείο του Καΐρου. Υστερα από δύο μέρες έντονων αντιπαραθέσεων, που κατέληξαν ακόμη και σε γρονθοκόπημα για τα κουρδικά αιτήματα (οι κουρδοί αντιπρόσωποι αποχώρησαν), οι συμμετέχοντες δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν ούτε στην εκλογή μιας ομάδας που θα τους εκπροσωπεί.

Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, που αποτελείται κυρίως από σύριους τεχνοκράτες και ακαδημαϊκούς του εξωτερικού, έχει προβληθεί από τους δυτικούς αντιπάλους του καθεστώτος Ασαντ και τα δυτικά ΜΜΕ ως εκπρόσωπος της συριακής εξέγερσης και έχει ταχθεί εξαρχής υπέρ της έξινης στρατιωτικής επέμβασης, δεν έχει ούτε συνοχή ούτε αξιοπιστία και σοβαρή επιρροή στο εσωτερικό της Συρίας. Οι Τοπικές Επιτροπές Συντονισμού, που πρωτοστατούν στην οργάνωση της εξέγερσης και έχουν επίσης ποικιλοχρωμά πολιτικών θέσεων στις γραμμές τους, δεν το εμπιστεύονται. Σε σχετικό άρθρο της εφημερίδας του αμερικανικού ομίλου «McClatchy Newspapers» (20/7/12), μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Οι βα-

■ Αίγυπτος

Νίκησαν οι απεργοί κλωστοϋφαντουργοί

Με νίκη έληξε η μεγαλειώδης απεργία των χιλιάδων εργατών της αιγυπτιακής κλωστοϋφαντουργίας Mahalla, που απασχολεί 24.000 εργάτες. Μετά από 9 μέρες απεργίας, διαδηλώσεων και συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής της στρατιωτικής χούντας, η εργοδοσία ανοιγκάστηκε να ικανοποιήσει τα βασικά αιτήματα των απεργών, που αφορούσαν αυξήσεις μισθών αλλά και βελτιώσεις στο σύστημα υγειονομικής περιθωρίου των εργατών της βιομηχανίας.

εργατών της βιομηχανίας να συγκεντρωθούν στην πόλη στην περιοχή.

Τη σκυτάλη στους ογκώνες του αιγυπτιακού προ

■ Iσπανία

Όλο και πιο βαθειά στο βούρκο

Mε τρεις από τις δεκαετές αυτόνομες περιφέρειες της Ισπανίας (Βαλένθια, Μούρθια και Καταλονία) να ζητούν έκτακτη οικονομική βοήθεια από την κεντρική κυβέρνηση και με τα επιπλόκα δανεισμού των δεκαετών ομολόγων να εκτινάσσονται την περασμένη Τετάρτη στο αστρονομικό ποσοστό του 7.48% (το υψηλότερο ποσοστό από τον Οκτώβρη του 1996!) η οικονομική κρίση στην Ισπανία βαθαίνει, παρά την ευρωπαϊκή «διάσωση». Ας δούμε όμως τις εξελίξεις.

Την προηγούμενη Παρασκευή, η περιφέρεια της Βαλένθια, που είναι η τέταρτη μεγαλύτερη από πλευράς ΑΕΠ (παράγει το 10% του συνόλου), αλλά και η πιο υπερχρεωμένη περιφέρεια της χώρας, ζητά επίσημα από την κεντρική κυβέρνηση λεφτά (πάνω από δύο δισ. ευρώ) για να καλύψει τα χρέα της, καθώς ομόλογα αξίας περιπου 2.9 δισ. ευρώ πλησιάζουν στη λήξη τους. Δύο μέρες μετά (την περασμένη Κυριακή), μία ακόμα περιφέρεια, σημαντικά μικρότερης οικονομικής εμβλειας, η Μούρθια (το ΑΕΠ της δεν ξεπερνά το 3% του συνολικού ΑΕΠ της χώρας και κατατάσσεται στην ενδεκατη θέση από πλευράς μεγέθους ΑΕΠ) παίρνει τον ίδιο δρόμο, ζητώντας 200 με 300

εκατομμύρια ευρώ για να καλύψει μέρος των χρεών της. Την περασμένη Τρίτη, ήταν η σειρά της μεγαλύτερης από οικονομική άποψη περιφέρειας της Ισπανίας, που παράγει κοντά στο 20% του ισπανικού ΑΕΠ, της Καταλονίας, να ζητήσει κι αυτή οικονομική βοήθεια από το Περιφερειακό Ταμείο Ρευστότητας (FLA), που δημιούργησε η κυβέρνηση για να καλύψει τα αυξημένα έξοδα των περιφερειών. Το οικριβές ποσό για την τελευταία δεν είναι ξεκάθαρο, όμως η Καταλονία θα πρέπει να πληρώσει ομόλογα αξίας 5.8 δισ. ευρώ, τα οποία λήγουν μέσα στο δεύτερο μισό του έτους, πρόγμα που μας κάνει να υποθέσουμε ότι γύρω εκεί θα κυμαίνεται το ποσό που ζητά.

Αν και τα λεφτά που ζήτησαν οι τρεις αυτές περιφέρε-

ρεις δεν φτάνουν ούτε στο μισό των χρημάτων του περιφερειακού ταμείου FLA, που είναι μόλις 18 δισ. ευρώ, οι «αγορές» (δηλαδή τα κοράκια του χρηματιστικού κεφαλαίου) ήταν αμειλικτές, εκτινάσσοντας το επιπλού δανεισμού του δεκαετούς κρατικού ομολόγου από 7% που ήταν την προηγούμενη Πέμπτη (μία μέρα πριν την προσφυγή στο FLA από την Βαλένθια) σε 7.48% την περασμένη Τετάρτη. Είχαμε, δηλαδή, αύξηση περίπου μισής ποσοστιαίας μιονάδας (ποσοστό αύξησης 6.86%) σε λιγότερο από μια βδομάδα! Όσο το χρηματιστικό κεφάλαιο σφίγγει τα λουριά, τόσο μεγαλύτερη οικονομική βοήθεια από την τρόικα θα ζητά η κυβέρνηση, πρόγμα που θα έχει σαν συνέπεια ακόμα πιο άγριες περιπτές, πρώτα απ' όλα στις

δαπάνες που καθιερώθηκε να αποκαλούνται κοινωνικές, την Υγεία, την Παιδεία κ.λπ.), όχι μόνο σε κεντρικό αλλά και σε περιφερειακό επίπεδο.

Η εργατική τάξη της Ισπανίας κολεύται να επωμιστεί τα βάρη για να πληρωθούν τα τοκογλυφικά επιπλόκα. Προσέξτε τα νούμερα. Πέρση η κυβέρνηση επέβαλε στις περιφέρειες περικοπές 18 δισ. ευρώ, πουσό ίσο με το κεφάλαιο του ταμείου FLA στο οποίο καταφεύγουν οι χρεωμένες περιφέρειες που δεν μπορούν να πληρώσουν τα ομόλογα που λήγουν! Τυχαίο; Δε νομίζουμε! Με το που καταφέύγουν οι περιφέρειες στο FLA, δεσμεύονται να εφαρμόσουν νέες περικοπές, πέραν αυτών που έχουν ήδη εφαρμόσει.

Η Ισπανία έχει βυθιστεί στο βάθος της κρίσης. Μιας κρίσης που κανείς δε γνωρίζει πότε θα τελειώσει (οι ίδιοι οι διεθνείς κεφαλαιοκρατικοί οργανισμοί, όπως το ΔΝΤ, αναγκάζονται να αναθεωρούν τις προβλέψεις τους, μεταθέτοντας για το 2014 αντί του 2013 την επάνοδο στην «ανάκαμψη»). Ο ισπανικός λαός βγαίνει στους δρόμους μαζικά σε μεγάλες διαδηλώσεις, όπως αυτές της προηγούμενης Πέμπτης (19/7) σε 80 πόλεις της χώρας, που κατέληξαν σε συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στο τέλος

της ημέρας, με τις τελευταίες να πυροβολούν με πλαστικές σφαίρες κατά των διαδηλωτών. Ορισμένες φορές ξεσπούν εργατικοί αγώνες (όπως των ανθρακωρύχων) με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά. Ομως, αυτό δεν αρκεί για να αναστείλει τα αντιλα-

ϊκά μέτρα που παίρνουν τη μορφή χιονοστιβάδας. Οσο βαθαίνει η κρίση τόσο αυξάνεται ο κίνδυνος δύνασης των ταξικών συγκρούσεων κι αυτό είναι που ανησυχεί τους κρατούντες τόσο στην Ισπανία όσο και σε ολόκληρη την ΕΕ.

Οι νικητές!

Sτις 5 το απόγευμα της περασμένης Τρίτης, η ισπανική κυβέρνηση ανήριζε στην ιστοσελίδα της την ειδηση, ότι η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία με κοινή τους παρέμβαση αποτίνουν την άμεση εφαρμογή της συμφωνίας που πάρθηκε στην τελευταία σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Λίγες ώρες αργότερα, η Ρώμη εξέφρασε την «πολύ μεγάλη της έκπληξη» για την ανακοίνωση, ενώ το Παρίσι, διά στόματος του υπουργού Ευρωπαϊκών Υποθέσεων Μπερνάρ Καζενέβ, δήλωσε: «Πρόκειται για καθαρή επινόηση, έχουμε μείνει με το στόμα ανοιχτό!» Η ειδηση κατέβηκε όρον-όρον από την ιστοσελίδα της ισπανικής κυβέρνησης, ενώ τα spreads των δεκαετών ομολόγων της Ισπανίας και της Ιταλίας συνέχισαν να τραβούν την ανηφόρα.

Δεν πέρασε ούτε μήνας από τον «θρίαμβο» των Μόντι-Ραχών επί της Μέρκελ, που θα πρέπει να διδάσκεται ως «παράδειγμα του «διαπραγματεύεσθαι», όπως είχε δηλώσει κορυφαίο στελέχος του ΣΥΡΙΖΑ. «Η Γερμανία νικήτρια επί της ουσίας» έγραψε αυτή εδώ η εφημερίδα, σε ανάλυση των όσων έγιναν στη σύνοδο κορυφής της 28ης-29ης Ιουλίου, υπό τον τίτλο «Νίκησαν αυτοί και χάσαμε όλοι οι άλλοι».

Ας γίνουν οι εξελίξεις της τελευταίας εβδομάδας ένα καλό μάθημα για το πώς πρέπει να «διαβάζουμε» την πραγματικότητα. Δεν είναι η διαπραγματευτική ικανότητα ή οι στενές ιδεολογικές απόψεις των αισθών πολιτικών που καθορίζουν την πορεία των πραγμάτων, αλλά οι ιδιαίτερες επιδιώξεις των κρατικών οργανωμένων μερίδων του κεφαλαίου, που αυτοί οι ηγέτες εκπροσωπούν. Αυτές οι ιδιαίτερες επιδιώξεις πότε κερδίζονται και πότε χάνονται κι αυτό καθορίζεται από το συσχετισμό δυνάμεων, από τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε θηλευρά ακουμπά, εν ειδεί όπλου, στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

■ Παιδιά θύματα βασανιστηριών

Το Ισραήλ συλλαμβάνει περίπου 700 παιδιά Παλαιστινών το χρόνο, από τα οποία το 90% πέφτουν θύματα βασανιστηριών από τους δεσμοφύλακες ή τους ανακριτές τους. Τα παιδιά αυτά χαρακτηρίζονται από τους Ισραηλινούς ως «ωρολογιακές βόμβες», αφού πολλά απ' αυτά όταν μεγαλώσουν θα ενταχθούν σε κάποια από τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Γ' αυτό το λόγο αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη σκληρότητα από τους σιωνιστές δεσμοφύλακες, προκειμένου να κάμψουν το φρόνμα τους, ενώ το Ισραήλ παραβιάζει συστηματικά τις διεθνείς συνθήκες περί βασανιστηριών, που έχει υπογράψει, βασανίζοντάς τα συστηματικά και με διάφορους τρόπους, σωματικούς και ψυχολογικούς. Αυτή τη σημιγή, στις Ισραηλινές φυλακές βρίσκονται 280 παιδιά, πολλά από τα οποία προέρχονται από την Ιερουσαλήμ κι έχουν καταδικαστεί σε κατ' οίκον περιορισμό ή απελαση από τη χώρα.

■ Κατεδάφιση παλαιστινιακών χωριών από τους Σιωνιστές

Στην κατεδάφιση οχτώ παλαιστινιακών χωριών στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή θα προχωρήσει το Ισραήλ, με τη δικαιολογία ότι βρίσκονται μέσα σε πεδίο βολής του Ισραηλινού στρατού. Σ' αυτά τα οχτώ χωριά διαμένουν περισσότεροι από 1.500 Παλαιστίνιοι, οι οποίοι εξαναγκάζονται να μεταφερθούν στη γειτονική πόλη Γάτα. Ο Ισραηλινός στρατός ισχυρίζεται ότι οι Παλαιστίνιοι έχουν εγκατασταθεί στην περιοχή παράνομα. Πρόκειται για έναν προκλητικό ισχυρισμό, αφού το πεδίο βολής κατασκευάστηκε το 1976, ενώ τα παλαιστινιακά χωριά, στην περιοχή υπάρχουν αγροτικές εκτάσεις από τις οποίες εξασφαλίζουν το εισόδημα τους κάποιες από τις παλαιστινιακές οικογένειες που διαιμένουν εκεί.

Η εκδίωξη των Παλαιστινών από την περιοχή δε θα τους αφήσει μόνο άστεγους αλλά θα τους αποκόψει και από βασικές πηγές του έτσι κι αλλιώς χαμηλού εισοδήματός τους. Το Ισραήλ, ακολουθώντας ένα σχέδιο εθνοκάθαρσης της περιοχής και χρησιμοποιώντας σαν μέσο τη συνεχή επέκταση των εποικισμών, αλλά και τη βίαιη εκδίωξη των Παλαιστινών από περιοχές της Δυτικής Οχθής, προσπαθεί να σπάσει τις περιοχές του παλαιστινιακού πληθυσμού, ώστε να δημιουργήσει θύλακες που θα μπορεί να τους ελέγχει πιο αποτελεσματικά και να καταστείλει ένα ενδεχόμενο εξεγερτικό σκίτημά τους, προϊόν της χρόνιας καταπίεσής τους.

διαδηλωτών στην Καχαμάρκα, με το γνωστό δικηγόρο υπερασπιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Χουάν

Όχι στη λογική της ήττας

Το ύφος «κπδεία» των Βενιζέλου και Κουβέλη, όταν βγίκαν από το Μαξίμου το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης, «έλεγε» πολύ περισσότερα από τα λόγια τους. Εφτασε «η ώρα της κρίσεως» και πρέπει ν' αρχίσουν να τα «μαζεύουν». Γιατί, βέβαια, να φύγουν από την κυβέρνηση δεν έχουν σκοπό. Θα πορευτούν μαζί με τον Σαμαρά και όσο αντέξουν. Η σύσκεψη της Πέμπτης το πιστοποίησε αυτό για άλλη μια φορά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα υπάρξουν καινούργια αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, τα οποία θα προστεθούν δίπλα στα υπάρχοντα. Μέτρα το 2012, μέτρα και τα επόμενα χρόνια. Μέτρα που θα είναι στη λογική των προηγούμενων: θα πρωθεύουν την «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων, την αφαίμαξη κάθε ικανότητας λαϊκού εισοδήματος και το ξεπούλημα κάθε κρατικού περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να ξεπουληθεί.

Οσο για την περιβότη «ανάπτυξη», η οποία πάντως δεν θα έρθει ούτε το 2013 (επισήμως τη μετέθεση για το 2014 ο Σαμαράς), όταν υπάρχει θα έχει βρει μια χώρα ερημωμένη, μ' ένα λαό «κινεζοποιημένο». Αυτός είναι, άλλωστε, ο στόχος των Μνημονίων και όχι η διαχείριση του κρατικού χρέους, όπως παρουσιάζεται.

Ας μην προβληματίζομαστε, λοιπόν, για το τι πρόκειται να έρθει «από τα πάνω». Αυτό πρέπει να θεωρείται δεδομένο. Ας προβληματιστούμε για την κατάσταση που υπάρχει «κάτω». Για τη λογική της ήττας που έχει εμφιλοχωρήσει σε ευρέα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, είναι αναγκαίο να εξετάσουμε κριτικά την ιστορία της τελευταίας διετίας. Και σε ό,τι αφορά την ακολουθούμενη πολιτική –της οποίας πρέπει να γνωρίσουμε την ουσία, για να μην παρασυρόμαστε από απατεώνες δημαγωγούς– και σε ό,τι αφορά τις αντιστάσεις που αναπτύχθηκαν. Να σκεφτούμε πού οδήγησαν οι αυταπάτες για την αποτελεσματικότητα των ίσσονων αντιστάσεων, είτε αυτές ήταν περιοδικές 24ωρες απεργίες είτε ειρηνικές παρουσίες στις πλατείες με μούντζες και συνθήματα είτε –ακόμη χειρότερα– εκλογικές αυταπάτες.

Μόνο μέσα από μια βαθιά ανάλυση και αυτοκριτική για την ως τώρα πορεία μπορούμε να σχεδιάσουμε το μέλλον. Κι αυτό επείγει, γιατί οι «από πάνω» δεν περιμένουν. Οι επιθέσεις τους θα εξακολουθήσουν να ρχονται κατά κύματα.

Οπως επείγει, επίσης, η έναρξη της πολιτικής ανασυγκρότησης του κινήματος. Να δούμε πως οι πολιτικές πυγεσίες στις οποίες εναποτέθηκαν ελπίδες δεν είναι παρά «μία από τα ίδια». Να συνειδηποτοίσουμε πως όπως χρειαζόμαστε άλλου τύπου αντιστάσεις, έτσι χρειαζόμαστε και άλλου τύπου οργάνωση. Πολιτική οργάνωση ταξική, που θα τραβήξει πραγματική κόκκινη γραμμή από παλιούς και νέους διαχειριστές και επίδικους διαχειριστές του συστήματος και θα χαράξει ρότα ανατροπής.

■ Ζητείται παράδειγμα

Επειδή οι Συριζαίοι μας έχουν ζαλίσει με τις «αναπτυξιακές κοινωνιαρίες, όπου δεν είναι δεσπόζουσα η δέση του ελληνικού δημοσίου και προφανής η ανταποδοτικότητα στο κοινωνικό σύνολο» (Τσίπρας, Real News), μήπως έχουν να μας δείξουν κάποιο παράδειγμα; Άν όχι στην Ελλάδα, όπου τα παραδείγματα βγάζουν μάτι (αεροδρόμιο Χόχτιφ, γέφυρα Ρίου-Αντίρριου-Βινάι, ΟΛΠ-Κόσκο), τουλάχιστον στο εξωτερικό. Για να καταλάβουμε τι ακριβώς εννοούν.

Επίσης, να μας διευκρινίσουν σε ποιον δ' ανήκει το μάνατζμεντ και πώς ακριβώς δα είναι «προφανής η ανταποδοτικότητα στο κοινωνικό σύνολο». Διότι τα παχιά λόγια είναι καλά για προπαγάνδα, όμως στον τομέα της πράξης κρίνεται κάθε προπαγάνδα. Θα βρεθούν ιδιωτικά κεφάλαια να τοποθετηθούν σε μια ελληνική κρατική επιχείρηση, στην οποία δε θα ελέγχουν τη διοίκηση, ενώ η λειτουργία της θα γίνεται προς όφελος του κοινωνικού συνόλου; Αυτό ούτε στα προεκλογικά παραμύθια δε γίνεται.

■ Ειλικρίνεια ή κυνισμός;

Είτε τον πεις ειλικρινή είτε τον πεις κυνικό, σημασία έχει ότι ο υπουργός Ανάπτυξης κτλ. Κωστής Χατζηδάκης δήλωσε τα εξής εκπληκτικά στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, την περασμένη Τρίτη:

«Υπάρχουν δύο χωριστά πράγματα. Ενα πράγμα είναι το δίκτυο, ένα άλλο πράγμα είναι τα τρένα. Το δίκτυο είναι ο ΟΣΕ, τα δίκτυα αυτά στην Ευρώπη είναι κρατικά γιατί από τη φύση τους είναι μονοπωλιακά αλλά κυρίως γιατί είναι ζημιογόνα, άρα κανείς δεν θέλει να τα πάρει».

Είτε μιλήσουμε για τη ΔΕΗ είτε για τον ΟΣΕ, το βέβαιο είναι πως χωρίς δίκτυο δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Άρα, ο διαχωρισμός δίκτυο-εκμετάλλευση στην πράξη δεν υπάρχει και γίνεται μόνο για να εξυπηρετήσει τις ιδιωτικοποίησεις. Και βέβαια, το δίκτυο απαιτεί τεράστιες επενδύσεις κεφάλαιου. Δεν είναι ζημιογόνο, όπως κουτοπόνηρα λέει ο Χατζηδάκης, αλλά απαιτεί να επενδυθεί μεγάλη μάζα κεφάλαιου. Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, θα εξακολουθεί να πληρώνει για την κατασκευαστική ολοκλήρωση, τον εκσυγχρονισμό και τη συντήρηση του σιδηροδρομικού δικτύου και πάνω σ' αυτό όταν «τσουλάει» τα τρένα μια ιδιωτική επιχείρηση. Μία επιχείρηση που δεν θα περιοριστεί μόνο στις υπέρογκες αυξήσεις του εισιτήριου, αλλά με διάφορες κομπίνες ουσιαστικά θα χρησιμοποιεί τζάμπα το δίκτυο

που κατασκεύασε και δα συντηρεί το κράτος.

Αφού δέλουν ιδιωτικοπόιηση, γιατί δεν πάρινουν τους σιδηρόδρομους πακέτο, δίκτυο και συγκοινωνιακό έργο; Γιατί δεν δα τους αποδώσει το μέγιστο κέρδος, λόγω της μεγάλης επένδυσης που απαιτεί το δίκτυο. Τότε γιατί να μην κρατήσει το κράτος και την εκμετάλλευση; Γιατί το κράτος δουλεύει για να εξασφαλίζει κέρδη για τους καπιταλιστές και όχι για να υπηρετεί το λαό.

■ Επιλοχίας

Εχει καμιά σημασία που ο τρισμέγιστος Μπούρας νόμιζε ότι ο Πολ Κρούγκμαν είναι γυναίκα; Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της ΝΔ τον όρισε ο Σαμαράς, όχι επικεφαλής επιστημονικού ινστιτούτου. Γραμματέας της ΚΟ σημάινει επιλοχίας, με λοχαγό τον πρόεδρο της Βουλής, όταν πρόκειται για το κόμμα της πλειοψηφίας. Είναι το μάτι και το αυτί του αρχηγού και σ' αυτόν τον ρόλο ο Μπούρας μπορεί ν' αποδειχτεί καλός. Γ' αυτό τον τοποδέτησαν, άλλωστε. Οσο για το... επίπεδο του νέου επιλοχία, δεν έχει την αποκλειστικότητα. Είναι πολλοί του ίδιου επιπέδου στη Βουλή κι αυτό ίσχυε πάντοτε.

■ Λομπίστας του Μάνεση

Ρέστα δίνει τον τελευταίο καιρό ο Μπουμπούκος. Πού τον χάνεις πού τον βρίσκεις πότε στα κανάλια να γαυγίζει ενάντια στους απεργούς χαλυβουργούς και πότε έξω από τη Χαλυβουργία να συμπαραστέκεται στους απεργοσπάστες-τιαράκια του Μάνεση. Μη μας πείτε ότι το δέμα «πουλάει», γιατί ειδικά αυτό το δέμα δεν «πουλάει» καθόλου, ειδικά για εκπροσώπους της λε-

γόμενης «λαϊκής δεξιάς» (της ακροδεξιάς, δηλαδή), που δημαγωγούν με τα λαϊκά προβλήματα. Απλά, ο Μπουμπούκος ενεργεί ως λομπίστας του Μάνεση. Τι ακριβώς νταλαβέρια έχουν δεν το ξέρουμε, από το πάθος που επιδεικνύει, όμως, μπορούμε να το εικάσουμε.

■ Καπνός χωρίς φωτιά;

Ο υφυπουργός των λίγων ημερών οργάνωσε συνέντευξη Τύπου για ν' ανακοινώσει την υποψηφιότητά του για το πόστο του Γραμματέα της ΝΔ. Επέλεξε, δηλαδή, να ξανάκειν ντόρο γύρω από τ' όνομά του, γιατί βέβαια δεν υπάρχει περίπτωση να πάρει το πόστο. Ενώ, όμως, υποτίθεται πως δέλησε να παρουσιάσει το... όραμά του για τη ΝΔ, στο τέλος των δηλώσεών του προσέδεσε ένα υστερόγραφο για «αήθεις επιδέσεις, με μία σαφή πολιτική στόχευση», που δέχεται «από μερίδα του Τύπου», οι οποίες αφορούν «την προσωπική και οικο-

■ Χέρια που στάζουν αίμα

«Οι εξελίξεις στο εργοστάσιο της Χαλυβουργίας αποκτούν δραματικό χαρακτήρα. Το υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας οφελεί να συμβάλει αποφασιτικά ώστε να υπάρξει άμεση λύση, το εργοστάσιο να επανελειπουργήσει και οι εργαζόμενοι να μην δρίσκονται σε εσωτερική αντιπαράθεση. Η όξυνση της κατάστασης, η οποία τροφοδοτείται με την παρουσία των ΜΑΤ, συνιστά μια αρνητική είκονα σε περίοδο που τα προβλήματα της Ελληνικής οικονομίας απαιτούν ευρύτερες συναντήσεις και συνεννοήσεις. Πρέπει να υπάρξει λύση».

Ανακοίνωση της ΔΗΜΑΡ «Έχω διαβάσει πολλές φορές, ότι οι άνδρων αδώνων αδώνων αντιπαράθεσης τους, συνήδωμας το κάνουν σε ματωμένους νιπτήρες. Φαίνεται μετά στα χέρια τους». Μπέρτολ Μπρεχτ

γενειακή του σφαίρα». Ανακοίνωσε, δε, ότι κατέδεσε μήνυση κατά του «Εδνους», ενώ δ' ακολουθήσουν και άλλες μηνύσεις (κατονόμασε μια ιστοσελίδα).

Εμείς βλέπουμε ότι είναι ο ίδιος ο Νικολόπουλος που ζεσταίνει συνεχώς τα ζητήματα της «προσωπικής και οικογενειακής του σφαίρας», σαν να λέει ότι όντως «κάτι υπάρχει», αυτό το κάτι όμως δεν αφορά την πολιτική του παρουσία. Αν, όμως, θα 'πρεπε να μηνύσει κάποιον, αυτός είναι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σ. Κεδίκογλου, που στις 13 Ιούλη δήλωνε στο Mega, ότι «δα ήταν ενδιαφέρον να μάθαινε κανείς το έλεγε και τι παρακαλούσε πριν από τον σχηματισμό της κυβέρνησης ο κ. Νικολόπουλος και τι διαβεβαιώσεις έδινε». Ο Κεδίκογλου δήλωνε, επίσης: «Είναι πρωτοφανές να σε πάιρνει τηλέφωνο και να σου λέει "σε παρακαλώ, μη γίνουν επιδέσεις στην ιδιωτική μου ζωή" και να του απαντάς ότι "για μας είναι τελειώμενη υπόδεση, εάν δεν δώσεις συνέχεια, δεν δα δώσουμε, δεν έχουμε κανένα σκοπό να ασχοληθούμε εμείς μαζί σου", και την επόμενη μέρα να ξανακάνει την επίδεση που έκανε».

Ο Κεδίκογλου είπε ευδέως ότι ο Νικολόπουλος κάτι φοβόταν και γ' αυτό ζητούσε να «να μην εμπλακούν στην αντιπαράθεση δέματα που αφορούν την ιδιωτική του ζωή». Υπάρχουν τέτοια δέματα κι αν ναι, ποια είν' αυτά;

■ Διά της <<πειθούς>>!

Γελούν οι πάντες στο Διαδίκτυο με τον βουλευτή Σερρών των νεοναζί, που εκλέχτηκε δυο φορές, ορκίστηκε δυο φορές και πάνω στον ένα μήνα παραιτήθηκε επικαλούμενος «φόρτο εργασίας». Γελούν γιατί έφαξαν και βρήκαν ότι ο συγκεκριμένος έκανε προεκλογική εκστρατεία δηλωνόντας ότι είναι άνεργος, ο ίδιος και η γυναίκα του, γιατί τ' αφεντικό που δουλεύει έκλεισε την επιχείρηση και τη μετέφερε στη Βουλγαρία. Κι εκεί που βρήκε δουλειά (και τι δουλειά, ούτε στα πιο τρελά όνειρά του...) ανακάλυψε πως έχει... «φόρτο εργασίας».

Γράφτηκε πως ο εν λόγω βουλευτής, ονόματι Σιώης, εξαναγκάστηκε σε παραίτηση από τον αρχηγό, για να μπει στη δέση του ο πρώτος επιλαχών, ο περιβόλτος Ματθαίουπολος, μπασίστας του νεοναζιστικού συγκροτήματος «Pogrom», που έχει γράψει ύμνους στο Αουσβίτις και άλλα τέτοια εμετικά. Αν υπάρχει ένα ερώτημα αυτό είναι πώς «πείστηκε» ο Σιώης να επιστρέψει στην ανεργία λόγω... «φόρτου εργασίας»; Τι ακριβώς εκτύλιχτηκε στο παρασκήνιο στη διάρκεια του μήνα που μεσολάβησε από τις εκλογές; Ιωσής, αν μιλήσει ο Σιώης, να μάθουμε ποιες μέθοδοι «πειθούς» χρησιμοποιήθηκαν πάνω του.

■ Εκπλεκτικές φιλίες

«Το δολοφονικό τρομοκρατικό χτύπημα στη Συρία την Τετάρτη, που είχε ως αποτέλεσμα το δάνατο τριών ανώτατων κυβερνητικών στελεχών, ανάμεσά τους και ο υπουργός Αμυνας». Μαντέψτε ποια εφημερίδα ξεκίνησε έτσι το κύριο άρδρο της την Παρασκευή 20 Ιούλη; Για να μην κουράζεστε, σας λέμε ότι ήταν ο «Ριζοσπάστης», που μ' αυτό τον τρόπο εξέφρασε τη βαθιά του δλίψη για το δάνατο μερικών ανώτατων στελεχών του δικτατορικού συριακού καθεστώτος.

Στη συνέχεια, η φυλλάδα του Περισσούς έγραψε ότι «η περίπτωση της Συρίας είναι ενταγμένη σ' αυτό που αστοί και οπορτουνιστές βαφτίζουν ως "Αραβική Ανοιχή" και το πλασάρουν ως "αγώνα για τη δημοκρατία"». Τι ακριβώς, όμως, έγινε στην Τυνησία, την Αίγυπτο, το Μπαχρέιν, το Ομάν (και σε μικρότερο βαθμό σε άλλες αραβικές χώρες); Δεν ξεσκάθηκαν οι λαϊκές μάζες ενάντια στα ματωβαμένα δικτατορικά καθεστώτα; Αυδόρμητα, με αυταπάτες, χωρίς σαφείς στόχους, γεγονός που επέτρεψε σε αστικές δυνάμεις να εκμεταλλεύδουν τον αγώνα τους. Ετοιμούν οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης (στο εσωτερικό και το εξωτερικό) και αναπτύζουν δεσμούς με διάφορες ιμπεριαλιστικές χώρες της Δύσης; Ολα μια ιμπεριαλιστική συνωμοσία ήταν; Οι λαϊκές εξεγέρσεις εντάσσονται στο «σχέδιο του λεγόμενου εκσυγχρονισμού της Ευρείας Μέσης Ανατολής» που «προχωρούν ΗΠΑ-ΕΕ», όπως γράφει ο «Ριζοσπάστης»;

Μερικές εκλεκτικές φιλίες με αντιδραστικά καθεστώτα, που είχαν αναπτύχθει την περίοδο του «σοσιαλιστικού στρατοπέδου», φαίνεται ότι διαπρούνται. Άλλιώς δεν εξηγείται η διαρκής έμμεση υπεράσπιση του καθεστώτος Ασαντ.

■ Τα ίδια ψέματα

Το 'σκασε το παραμύθι ο Σαμαράς: «Η φετινή ύφεση μπορεί να ξεπεράσει το 7%!». Καμία έκπληξη για μας, όπως γνωρίζετε. Το γράφουμε εδώ και καιρό, χωρίς να έχουμε στη διάθεσή μας τα απαραίτητα στοιχεία. Απλά, φαίνοταν η γενική τάση και εμπειρικά έδειχνε ότι το 2012 θα είναι χειρότερο από το 2011. Η καπιταλιστική ύφεση, όμως, στέρεψε και τις εμπνεύσεις των αστών πολιτικών. Ανάπτυξη από το 2012 προέβλεπε το 2011 ο Παπακωνσταντίνου. Ανάπτυξη από το δεύτερο εξάμηνο του 2013 προέβλεπε στις αρχές του 2012 ο Παπαδόμης. «Μέσα στη φετινή χρονιά θα έχουμε αρχίσει να συγκρατούμε την ύφεση. Και στις αρχές του 2014 θα μπορέσουμε να περάσουμε στην Ανάκαμψη», προβλέπει ο Σαμαράς.

Δημαγωγία εκ του ασφαλούς

Αστραφει και βρόντηξ πάλι ο Τσίπρας μιλώντας στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Κατηγόρησε τη συγκυβέρνηση θυμίζοντας ότι: «Οι πολίτες της χώρας καλούνται μετά τη θερινή ραστών, να πληρώσουν: Το περσινό χαράστι της ΔΕΗ. Το φετινό χαράστι της ΔΕΗ, που θα έρθει με τους λογαριασμούς. Φόρο εισοδήματος 2011. Το ΕΤΑΚ του 2009. Το ΦΑΠ του 2010, 11 και 12. Πρόκειται για παραλογισμό».

Σωστά είν' όλα αυτά, μολονότι ο ρητορικός οίστρος παρέσυρε τον ομιλητή και σε μερικές χοντράδες (π.χ. το περσινό χαράστι της ΔΕΗ έχει ήδη πληρωθεί, ενώ έχασε ν' αναφέρει τον εφιολητικό αυξημένο φόρο εισοδήματος, που πάσι η πατέτη με την «εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης» και το «τέλος επιτηδεύματος»). Ομως δεν είν' αυτό το θέμα. Το θέμα μας είναι τι θα έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ αν είχε κερδίσει τις εκλογές. Τώρα μπορεί να δημογωγεί εκ του ασφαλούς, αν όμως είχε κερδίσει τις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ, οι πολίτες θα καλούνταν και πάλι να πληρώσουν όλ' αυτά τα χαράστια. Αυτό δεν είναι δικό μας αυθαίρετο συμπέρασμα. Τα ίδια τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ –και μάλιστα τα επιφορτισμένα με τη χάραξη και προπαγάνδηση της οικονομικής πολιτικής– το έλεγαν προεκλογικά.

Μιλώντας στη διαδικτυακή τηλεόραση Euro2day.gr, στις 11 Ιούνη, ο Γ. Δραγασάκης επαγγελλόταν την πλήρη εφαρμογή του Μνημόνιου, μέχρι να ξεκινήσει η «αναδιαπραγμάτευση». Ελεγε: «Να διασφαλίσουμε ότι τις επόμενες μετά τις εκλογές μέρες –ό,τι αποτελεσματικά και να ξούμε και ό,τι αντιθέσεις και να υπάρξουν–θα υπάρξει μια σύμπνοια σε ορισμένα θέματα, στην κατεύθυνση να μην επιτρέψουμε να γίνουν σπέκουλες από κερδοσκόπους. Και μ' αυτά τα δεδομένα επίσης να ζητήσουμε, ότι μέχρι να μπούμε σε λογικές αναδιαπραγμάτευσης ή ακύρωσης ή, τι γίνει το Μνημόνιο, ό,τι είναι να γίνει θα τρέχει, εκτός από πράγματα τα οποία επιδεινώνουν την ύφεση. Δηλαδή εννοώ να διασφαλίσουμε ότι θα έρθει η δόση των 4 δισ. που

■ Σαμαράς

Μνημονιακά και ακροδεξιά

Οταν ένας πρωθυπουργός μιλάει στην κοινοβουλευτική του ομάδα και προσπαθεί να τη ντοπίσει δημιουργώντας ανύπαρκτους εχθρούς, αυτός ο πρωθυπουργός φοβάται. Με την ομιλία του, την περασμένη Τρίτη στην ΚΟ της ΝΔ ο Σαμαράς απέδειξε ότι φοβάται το μέλλον. Γ' αυτό και αφιέρωσε το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του στις «συντεχνίες», τους «κουκουλοφόρους» και τους «λαθρομετανάστες». Διαλέγοντας να καταστήσει κυρίαρχα αυτά τα θέματα, σε μια περίοδο που δεν έχει γίνει κάτι το ιδιαίτερο, ο Σαμαράς επαναφέρει την προεκλογική ακροδεξιά απέντα (γ' αυτό και οι νεοναζί έσπευσαν να βγάλουν χλευαστική ανακοίνωση, για να ξεπεράσει τη διαδικασία της θα πει ο Τσίπρας και τι θα πει ο ΣΥΡΙΖΑ. Θα σας έλεγα δε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί τα ίδια ανάχωμα στην ανεξελεγκτική κοινωνική σύγκρουση η οποία ερχόταν με μεγάλη ταχύτητα, γιατί αποτελεί μία ύστατη ελπίδα ανάκτησης της αξιοποιίας του πολιτικού συστήματος. Υστατη ελπίδα. Και αποτελεί ελπίδα.

Ζοντα τετραετίας! Μ' άλλα λόγια, την παρέπεμψε στις ελληνικές καλένδες. Για πρώτη φορά είπε τόσο καθαρά ότι «πάμε σε αναδιαπραγμάτευση» αφού πρώτα «θα έχουμε βελτιώσει τη θέση μας, εφ' όσον δειξουμε ότι ξεκολλήσαμε, κάναμε βήματα, μειώνουμε τις αποκλίσεις από τους στόχους». Κοντολογίς, προστοίμασε τους βουλευτές του για την έλευση της τροίκας. Ο Σαμαράς, με το γνωστό κουτσαβάκιού ύφος που επιλέγει όταν αναφέρεται σε τέτοια θέματα, απηύθυνε πρεσβυτήση και προστάξη στην έρευνα της τροίκας. Μίλησε για «μικροκομματικά παιχνιδιά» που παίζουν οι αντίταλοι της κυριαρχητικής πολιτικής, για την αντιπολίτευση που αποτελείται από την ανεξελεγκτική κοινωνική σύγκρουση η οποία ερχόταν με μεγάλη ταχύτητα, γιατί αποτελεί μία ύστατη ελπίδα ανάκτησης της αξιοποιίας του πολιτικού συστήματος. Υστατη ελπίδα. Και αποτελεί ελπίδα.

Το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του Σαμαρά στην ΚΟ της ΝΔ, την περασμένη Τρίτη, ήταν αφεωρώμενό στην επίθεση των ΜΑΤ ενάντια στους απεργούς της «Ελληνικής Χαλυβουργίας». Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της συγκυβέρνησης φρόντισε να γενικεύει το ζήτημα, αποδεικνύοντας πως η συγκεκριμένη αστυνομική επιχείρηση ήταν κάτι περισσότερο από χτύπημα μιας απεργίας, η οποία δεν βρισκόταν άλλωστε στη φάση της ακμής της. Ήταν μια πρόβα τζενεράλε για παρόμοιες καταστάσεις στο μέλλον και ταυτόχρονα ένα προειδοποιητικό μήνυμα προς ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Το μήνυμα λέει πως κάθε αντίσταση θ' αντιμετωπίστε με τη φωτιά και το σίδερο της κρατικής καταστολής.

Ηταν, βέβαια, κι ένα μήνυμα προς την αστική τάξη και τους αποικιοκράτες ιμπεριαλιστές. Ένα μήνυμα πως η συγκυβέρνηση αισθάνεται πολιτικά δυνατή. Πως δεν έχει αναστολές. Πως η «αντιμηνημονική συνιστώσα» στο εσωτερικό της δεν αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για την άσκηση της πιο σκληρής κατασταλτικής πολιτικής. Πως η «αντιμηνημονική» κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν είναι ικανή παρά μόνο για οργισμένα λόγια καταγγελίας, που δρουν εκτονωτικά και «μαζεύουν» στο εσωτερικό του πολιτικού συστήματος και της αστικής νομιμότητας τις οποίες αντιδράσεις.

Γ' αυτό και ο Σαμαράς πήρε «πάνω του» το θέμα. Πρώτα με τη διαρροή στο «Βήμα», που προορίζόταν να μετρήσει αντιδράσεις, και μετά με την ομιλία του στην ΚΟ. Μια ομιλία που και στο περιεχόμενο και στο

■ Επίθεση των ΜΑΤ στην Ελληνική Χαλυβουργία

Προειδοποίηση καταστολής προς τον ελληνικό λαό

ύφορος θύμιζε εποχές... παλιάς καλής δεξιάς. Το γεγονός ότι έβαλε τις «συ-

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση!

Γνωρίζαμε ότι είναι ακροδεξιός, γνωρίζαμε ότι ήταν ένα από τα πιο σκληρά και ανάλγητα στελέχη της Εισαγγελίας, αλλά από ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ πληροφορηθήκαμε, με όλες τις λεπτομέρειες, ότι διετέλεσε και βασιλικός επίτροπος των έκτακτων στρατοδικείων της χούντας, όπου αγόρευε υπέρ της «επαναστάσεως» και του «δικαίου που εδημούργησε», προτείνοντας καταδίκες κατά μελών της Δημοκρατικής Αμυνας (Ζάννας, Νέστωρ, Σηπτιάνος κ.ά.).

Ο λόγος για τον νεοτοποθετηθέντα γενικό γραμματέα του υπουργείου Προ Πο, Αθανάσιο Ανδρεουλάκο, η τοποθέτηση του οποίου δεν ενοχλήσει ούτε τους δύο «δημοκρατικούς» εταίρους της συγκυβέρνησης. Πάντως, ο Ανδρεουλάκος έχει ξαναδιατελέσει γενικός γραμματέας του διοικού υπουργείου, το 2008.

ντεχνίες», δηλαδή τους εργαζόμενους, στο ίδιο τουσιβάλι με τους «παρανόμους», ότι έβαλε «το δικαίωμα στην εργασία» (δηλαδή την απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών) στην ίδια κατηγορία με την «πάταξη της λαθρομετανάστευσης», που αποτελεί το ιδεολογικοπολιτικό πρόταγμα των πιο αντιδραστικών μεριδών της αστικής πολιτικής, δείχνει την κατεύθυνση στην οποία θα κινηθεί η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη. Το γεγονός ότι ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ κάλυψαν πλήρως την αστυνομική επιχείρηση κατά των χαλυβουργών πιστοποιεί ότι σύσσωμη η συγκυβέρνηση στοιχίζεται πίσω απ' αυτή την πολιτική.

Πριν μιλήσει δημόσια ο Σαμαράς, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Σ. Κεδίκογλου είχε επιδοθεί σ' ένα παραλήρημα γκεμπελισμού, μιλώντας για «μειοψηφία» που είχε κλείσει το εργοστάσιο, για «μαξιμαλιστικές διεκδικήσεις» (!), για εργαζόμενους που «ζήτησαν τη συνδρομή της αστυνομίας και «την προστασία του ιερού δικαιώματος στην εργασία». Ο ίδιος δεν παρελειψε να επιπεθεί κατά του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή «καλεί σε συμπαράσταση», μιλονότι ξέρει πολύ καλά πως ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ασκεί καμιά επιρροή στο συγκεκριμένο εργασιακό χώρο, οι δε παρεμβάσεις του

των τελευταίων ημερών είναι καθαρά στα λόγια.

Τους ξεπέρασε όλους όμως ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού (!) Κ. Τζαβάρας που εμφανίστηκε στη NET για να μας πει ότι «τίθεται ζήτημα της προστασίας του ελεύθερου φρονήματος του εργαζόμενου», το οποίο αναλαμβάνουν να προστατεύουν τα ΜΑΤ! Σύμφωνα με το... δόγμα Τζαβάρα, «το κράτος θα πρέπει να το αισθανθούμε και σαν φρουρό δικαιωμάτων που από τη στιγμή που υπάρχει αντίσταση από την κοινωνία τόπε ο νόμος θα πρέπει να εφαρμοστεί». Και κάποιες φορές τα μέσα για να εφαρμοστεί ο νόμος είναι και τα ΜΑΤ». Και πότε στέλνονται τα ΜΑΤ; «Τα ΜΑΤ είναι ένα θέμα που θα το εκτιμήσει αυτός που έχει το μονοπάλιο της κρατικής βίας». Οσο για τις απεργιακές κινητοποιήσεις, αυτές είναι ανεκτές μόνο όταν δεν προκαλούν κανένα πρόβλημα στους καπιταλιστές εργοδότες: «Αυτή η καταστροφική συμπεριφορά του να θέλουμε να καταστρέψουμε την επιχείρηση και τον επιχειρηματία, αυτό δεν είναι συνδικαλισμός, αυτό είναι βαρβαρότητα και απέναντι σε αυτή τη βαρβαρότητα η οποιαδήποτε δημοκρατική πολιτεία πρέπει να δράσει!!!»

Το μήνυμα είναι σαφές και απευθύνεται προς όλους. Η συγκυβέρνηση είναι αποφασισμένη να χτυπήσει άγρια κάθε αντίσταση. Οταν ένα τέτοιο μήνυμα λαμβάνεται, το θέμα δεν είναι οι κατογγελίες, αλλά η απάντηση. Μια απάντηση που στο μονοπάλιο της κρατικής βίας πρέπει να αντιπαραθέτει το έμπρακτο σπάσιμο του.

«Προσέξτε, αν υπήρχε μια σημαντική ελπίδα όχι για την Ελλάδα αλλά για την ευρωζώνη και την Ευρώπη ήταν η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, στην διακυβέρνηση. Αν υπήρχε μια δυνατότητα τώρα πριν βαθύνει η κρίση σε σημείο που ενδεχομένως δεν θα υπάρχει επιστροφή, να υπάρξει ένα δημιουργικό σοκ στην Ευρώπη, να συνειδητοποιήσουν ότι κάποιος πρέπει να πιέσει να παρθούν αποφάσεις τώρα. Αυτό θα ήταν αν εμείς πηγαίναμε σε μια σύνοδο κορυφής και τους λέγαμε κατεβάστε τα μολύβια, δεν υιοθετούμε τη στρατηγική της λιτότητας, ενδεχομένως να αποφασίσετε σήμερα ότι διαλύεται η Ευρώπη ή να κάτσουμε τις τρεις τέσσερις μέρες κλεισμένοι στη Σύνοδο μέχρι να παρθεί μια απόφαση διεξόδου. Αυτό θα ήταν κάτι το οποίο δεν θα ήταν απλά ένα δημιουργικό σοκ αλλά μια υπέρβαση, που θα αφορούσε όχι μόνο την Ελλάδα αλλά όλους τους λαούς της Ευρώπης.»

Αυτά είπε, με τη γνωστή του... μετριοφρούσην ο Αλ. Τσίπρας, μιλώντας στο «θερινό πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς», που οργανώθηκε σε κάμπινγκ του Πηλίου. Εν προκειμένω δε θα μας απασχολήσει η ξέγειλη αλαζονεύσια του Τσίπρα και γενικότερα των ΣΥΡΙΖΑίων, αλλά η ουσία των όσων είπε. Εξακολουθούν να αναπαράγουν το παραμύθι της ΕΕ που αποτελεί πεδίο ταξικών ανταγωνισμών και όχι όργανο κυριαρχίας του μο-

Δύναμη αποπροσανατολισμού και αντεπανάστασης

νοπαλιακού κεφάλαιου σε όλη την Ευρώπη. Αρκεί να πάρει ένας «τσαμπουκαλέμενος αριστερός» τύπου Τσίπρα σε μια σύνοδο κορυφής να τους πει «κατεβάστε τα μολύβια» (παλαιότερα έλεγε «να χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι») και τότε θα προκαλούνται «όχι απλά ένα δημιουργικό σοκ αλλά μια υπέρβαση» και ολόκληρη η ΕΕ θ' απαλλασσόταν από τη λιτότητα!

Πιστός σ' αυτή τη στρατηγική κατεύθυνση, κατεύθυνση εξαπάτησης του ελληνικού λαού και ωραιοποίησης του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής σφηκοφωλιάς που ονομάζεται ΕΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατηγόρησε, διά στόματος Τσίπρα, την κυβέρνηση ότι «έδειξε ακατανόητη αδράνεια στη Σύνοδο Κορυφής στις 29 Ιουνίου» (!!), την κάλεση σε νη μη συναντηθεί με την τροίκα (όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ), να μη «συνδιαλέγεται με τρεις υπαλλήλους εντελώς την Ευρωπαϊκή αριστερή» που επιστρέφειανταν στην εργασία της Αθήνα, ο Τσίπρας παρουσίασε τις «πραγματικές λύσεις που προανέφερα είναι εκείνες που απεγκλωβίζουν την Ευρωζώνη από την παρούσα της σε εθνικό επίπεδο» και να θεσμοθετηθεί «Ευρωπαϊκό Ταμείο Κοινωνικής Ανάπτυξης και Αλληλεγγύης». Πρόκειται για προτάσεις που παραβλέπουν εντελώς την καπιταλιστική κρίση και την παρούσα της σε κρίση χρέους, για τη διασχίση της οποίας αρκούν κάποιες τεχνικές αποφάσεις. Κάποια απ' αυτά θα γίνουν κάποια στιγμή, γιατί δεν βγαίνουν έξω από τα όρια του καπιταλισμού, όπως έγιναν και άλλα που πριν από δύο χρόνια θεωρούνταν αδιανότητα. Οι πολιτικές ηγεσίες των ιμπεριαλιστικών χωρών έρουν να υπερασπίζονται τα συμφέροντα του συστήματος και να διασχίζονται την κρίση, δεν περιμένουν τον Τσίπρα να τους δείξει τον τρόπο.

Με όλ' αυτά, η απέντα του ΣΥΡΙΖΑ περιορίζεται σε διαξιφισμούς με την κυβέρνηση ως προς τους χειρισμούς που πρέπει να γίνουν σε επίπεδο ΕΕ. Όλα αφρίζουν και τελειώνουν εκεί. Απ' εκεί και πέρα περισσεύουν οι καταγγελίες για τα χαράτσια, για την ιδιωτικοποίηση της ΑΤΕ και του ΤΤ, για την επίθεση στην απεργία της Χαλυβουργίας. Για λα-

ικούς και εργατικούς ογώνες δεν γίνεται καμιά κουβέντα. Ανακοινώθηκε η κατάθεση και δεύτερης πρότασης νόμου («για τη νέα σεισάχθεια, γ

Ημεγαλύτερη αστική φυλάδα της Ελλάδας («Τα Νέα»), η οποία εκφράζει τα συμφέροντα όχι μόνο ενός πανίσχυρου συγκροτήματος, αλλά ευρύτερα της ελληνικής αστικής τάξης, στο πρωτοσέλιδο κεντρικού σχολίου της την περασμένη Τετάρτη, χαρακτήριζε αδιανόητη τη στάση «γερμανών αξιωματούχων και των δορυφόρων τους στη Βόρεια Ευρώπη», οι οποίοι «από τη μια δίνουν στην Ελλάδα χρήματα μέσω επωδυνών διαδικασιών και από την άλλη οι ίδιοι προβοκάρουν προκλητικά το εγχείρημά τους».

Οραίο το παραμύθι της... παράνοιας των ιμπεριαλιστών του Βερολίνου και των συμμάχων τους, αλλά δεν έχει δράκο. Ας αναρωτηθούμε ποιες είναι αυτές οι περιβόητες «αγορές» που την προηγούμενη του σχολίου των «Νέων» σφυροκοπούσαν και πάλι ανελέητα τη δυνατότητα δανεισμού της Ισπανίας και της Ιταλίας, οδηγώντας το επιτόκιο των δεκαετών ομολόγων της πρώτης στο 7,5% και της δεύτερης στο 6,5%. Τι σχέση έχουν οι γερμανικές τράπεζες μ' αυτές τις «αγορές»; Γιατί διάφοροι «επενδυτές» δανείζουν τη Γερμανία ακόμα και με αρνητικό επιτόκιο; Μήπως επειδή

τα κεφάλαια που «επενδύουν» στη Γερμανία «επανεπενδύονται» μ' αυτά τα εξωφρενικά τοκογλυφικά επιτόκια ακόμα και σε κροτικά οιμόλυγα ιμπεριαλιστικών χωρών όπως η Ιταλία;

Είναι πολύ βολικό το παραμύθι της γερμανικής «παράνοιας», που πλασάρει ο αστικός Τύπος, όπως βολικό είναι και το παραμύθι της «νεοφιλελεύθερης ιδεοληψίας» που πλασάρουν οι ΣΥΡΙΖΑ και

Είναι η καπιταλιστική κρίση και όχι οι ιδεοληψίες

οι συν αυτώ. Ενα παραμύθι που θέλει το γερμανικό ιμπεριαλισμό να οδηγεί την Ευρωζώνη στην κατάρευση (που θα επιφέρει μεγάλες καταστροφές και στη γερμανική οικονομία), επειδή η Μέρκελ, ο Σόιμπλε και μερικοί άλλοι έχουν κάποιες εμμονές από τις οποίες δεν μπορούν να ξεφύγουν. Γ' αυτό και θ' αρκούσε να πάει κάποιος Τσίπρας σε μια σύνοδο κορυφής της ΕΕ, να χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι και να τους αναγκάσει να πάρουν αποφάσεις

ενάντια στη λιτότητα, προκαλώντας ένα «δημιουργικό σοκ» στην Ευρωζώνη!

Κανένας τους δε μιλά για την καπιταλιστική κρίση, γιατί αν πάνε εκεί θα χάσουν το παιχνίδι της προπαγάνδας. Ο πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι δημοσίευσε στη Μονδε της περασμένης Κυριακής ένα ενδιαφέρον άρθρο, στο οποίο εξεστράτευε ενάντια σε όλους τους οπαδούς του σύγχρονου κείμενοισμού, υποστηρίζοντας ότι έξοδος από την κρίση δεν μπορεί να

υπάρξει με τόνωση της ρευστότητας και των επενδύσεων, αλλά μέσω διαφθωτικών μεταρρυθμίσεων. Είχε και «διάταύτο» το άρθρο του: «Στις σημερινές έκτακτες συνθήκες είναι απαραίτητο η ΕΚΤ να πάρει θέση σε ζητήματα που δεν μπορούν να ρυθμιστούν από τη νομιμοτική πολιτική, όπως είναι τα υψηλά δημόσια ελλείμματα. Η έλλειψη ανταγωνιστικότητας ή οι αβάσταχτες ανισορροπίες, δεδομένου ότι υπάρχει κίνδυνος για τη νομιμοτική σταθερότητα».

Οι περιβόητες «διαφθωτιστές» θιύν τα παραγόμενα προϊόντα; Σε μια αγορά η οποία κατακλύζεται από τα προϊόντα των λεγόμενων αναπτυσσόμενων οικονομιών (Κίνα, Βραζιλία, Ινδία), τα οποία παράγονται από τα δυτικά μονοπολία. Επομένως, οι επενδύσεις στις χώρες της ΕΕ θα αποδίδουν χαμηλότερο ποσοστό κέρδους, λόγω υψηλών μεροκάματων, κοινωνικής ασφαλίσης κτλ. και επομένως θα είναι «ασύμφορες» για τους καπιταλιστές.

Οι περιβόητες «διαφθωτι-

κές μεταρρυθμίσεις» ένα σκοπό έχουν. Να ρίξουν την αξία και την τιμή της εργατικής δύναμης. Γ' αυτό και εμείς έχουμε μιλήσει για «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης, η οποία βέβαια έχει δίκιο. Η ΕΕ βρίσκεται πάλι σε κρίση, μετά από μια εντελώς αναιμική ανάκαμψη που δεν κράτησε ούτε δύο χρόνια. Αν αυξηθεί η ρευστότητα και γίνουν επενδύσεις, που θα διοχετεύ-

ται στην απώλεια της τιμής και της αξίας της εργατικής δύναμης, που συναρτάται

άμεσα με την αύξηση του ποσοστού του κέρδους για τους καπιταλιστές.

Αυτή η τακτική, όμως, ρίχνει τη ζήτηση, με αποτέλεσμα να συμπιέζεται η καπιταλιστική παραγωγή. Πρόκειται για ένα φαύλο κύκλο, μέσα στον οποίο δεν μπορούν να βρουν σημείο ισορροπίας τα κράτη. Σε κάθε περίπτωση, όμως, έρουν πως σχετική ανάπτυξη μπορούν να δαναπετύχουν μόνο αν αφήσουν την κρίση να κάνει τον καταστροφικό της κύκλο, καταστρέφοντας παραγωγικές δυνάμεις και κυρίως τη βασική παραγωγική δύναμη, τον εργαζόμενο. Εξόδος από το φαύλο κύκλο μπορεί να υπάρξει μόνο με «έξοδο» από τον καπιταλισμό.

Μετά η σκυτάλη πέρασε στον Κεδίκογλου που βγήκε σαν τελάλης να διαλαλήσει πως «σταν δημιουργείς ένα κλίμα, όταν περνάς παγκοσμίως το μήνυμα ότι αξίζει να

επενδύσεις στην Ελλάδα και όταν το μήνυμα αυτό το μεταφέρει και ένας από τους κορυφαίους στη μεταφορά μηνυμάτων, όπως είναι ο πρώην Πρόεδρος των ΗΠΑ, μπορείς να προσβλέπεις και σε οικόμα μεγαλύτερο επενδυτικό ενδιαφέρον». Από το στόμα του, εκτός από τα σάλια, έτρεχαν και τα... εκατομμύρια (που υπάρχουν μόνο στα λόγια): «Θέλω απλώς να υπογραμμίω όπι αυτά τα 100 εκατομμύρια, είναι για επενδύσεις. Ενα πολύ μικρό ποσοστό θα δοθεί για κάποιες φιλανθρωπικές δράσεις, αλλά στη συντριπτική πλειονότητά τους, τα λεφτά αυτά θα χρησιμοποιηθούν για να υπάρξουν επενδυτικές δράσεις, δηλαδή, αυτός που θα τα βάλει, θα πάρει και πίσω, αλλά θα είναι με έναν τέτοιο τρόπο... Γ' αυτό και πιστεύουμε ότι με αυτή την πρωτοβουλία αλλάζουμε το κλίμα». Οι Αμερικανοί, βέβαια, λένε πως οι επενδύσεις τους ενδιαφέρουν μακροπρόθεσμα (σαν καλοί μπιζεσμάν έρουν πως ποτέ δε δίνεις πριν πάρεις), όμως ο Κεδίκογλου εφηύρε και ποσό, μπασι και καταφέρει να τονώσει την αναπτυξιακή προπαγάνδα της συγκυβέρνησης.

Οι φίλοι μας οι Αμερικανοί...

κάνει με τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή. Εκτός από τον Αβραμόπουλο θα είχε κατ' ιδίαν συναντήσεις και με τους Βενιζέλο και Κουβέλη, σημάδι του ότι η αμερικανική εξωτερική πολιτική ποντάρει σε όλους τους εταίρους της συγκυβέρνησης και θέλει να αναπτύξει καλές σχέσεις μαζί τους. Δεν έχουν κανένα λόγο ν' ανησυχούν για διατάραξη των «καθηερωμένων ισορροπιών», όμως είναι καθήκον του Στείτη Ντιπάρτμεντ να στέλνει στελέχη του και να κατοχυρώνει τις σχέσεις του όταν δημιουργείται μια νέα «κατάσταση».

Περισσότερο ενδιαφέρον φαίνεται να έχει η επίσκεψη Κλίντον. Για την ακρίβεια, όχι του Κλίντον, αλλά των καπιταλιστών που τον έφεραν. Γιατί ο Κλίντον, όπως και άλλοι

αυτοί κάποιες μπίζνες θέλουν να κάνουν και πως δεν τους έπιασε ο πόνος για την «πατρίδα» (η μόνη πατρίδα όλων αυτών είναι το θησαυροφυλάκιο τους και το αμερικανικό ιμπεριαλιστικό κράτος που αποτελεί γ' αυτούς ομπρέλα και ασπίδα). Ως τυπικοί Αμερικανοί, όμως, εμφανίζονται με φιλανθρωπικές διαθέσεις. Είναι γνωστό πως κάθε αμερικανικό αρπαχτικό που σέβεται τον εαυτό του στήνει και ένα... φιλανθρωπικό ίδρυμα (ίδρυμα Ροκφέλερ, ίδρυμα Φορντ, ίδρυμα Σόρος και άλλα, ων ουκ έστι αριθμός).

«Η «Ελληνική Πρωτοβουλία» -διακηρύχθηκε στην Ευρώπη, Μπλέρερ» έχει στήσει μια επιχείρηση και πληρώνεται για να κάνει «λόμπινγκ» για λογαριασμό όποιων μπορούν να σηκώσουν το «κακό» του. Ηρθε, λοιπόν, για λογαριασμό της Hellenic Initiative (Ελληνική Πρωτοβουλία), που έστησαν πριν από μερικούς μήνες καμιά τριανταριά ελληνοαμερικάνοι καπιταλιστές, μεταξύ των οποίων φιγουράρουν ονόματα όπως του Τζορτζ Στάμας (στελέχος μεγαλοδικηγορικής φίρμας), του Τζον Κά-

αλλά με προσοχή: «Μακροπρόθεσμα, η «Ελληνική Πρωτοβουλία» θα είναι μια ισχυρή δύναμη για την προώθηση των διαφθωτικών μεταρρυθμίσεων, της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων στην Ελλάδα». Αλλά και ζητήματα για την απευθείας ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας και της χώρας μας, αξιοποιώντας το δίκτυο «Clinton Global Initiative» καθώς και τα ισχυρά δίκτυα των Ελλήνων της Αμερικής και ολόκληρου του οικουμενικού Ελληνισμού», δήλωσε μετά το τέλος της συνάντησης στο Μαξίμου ο Σαμαράς, δίνοντας το στήμα των συνομιλιών που είχε ο ίδιος και αυτών που ακολούθησαν με τον Στουρνάρα. Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν από πηγές της ελληνικής κυβέρνησης, ο Κλίντον ζήτησε για λογαριασμό αυτών που εκπροσωπεύει μείωση της φορολογίας κερδών, περισσότερα «κίνητρα» με τροποποίηση του «επενδυτικού» νόμου, μείωση της γραφειοκρατίας (να μην υπάρχει δηλαδή) και διαδικασίες fast track για τις μεγάλες επενδύσεις, έτσι που η έγκριση ενός επενδυτικού σχεδίου να μην απαιτεί περισσότερο από μια εβδομάδα! Ο Σαμαράς, πάντα σύμφωνα με τις διαφορές, διαβεβαίωσε τον συνομιλητή του, ότι αυτά αποτελούν προσωπικές του δεσμεύσεις και θα υλοποιηθούν το επόμενο χρονικό διάστημα.

Νέα δεινά για τους εκπαιδευτικούς

Ετοιμη να ξεπουλήσει και πάλι τους εκπαιδευτικούς είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Η οποία είναι πρόθυμη να συμμετάσχει σ' έναν ακόμη στημένο «διάλογο» από το Φθινόπωρο με το υπουργείο Παιδείας, με προειλημμένες αποφάσεις. Γι' αυτό και αναποράγει την «κατηγορηματική διαβεβαίωση» του Αρβανιτόπουλου «πως οι διδάσκοντες εφαρμοστεί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση θα είναι προϊόν διολόγου και όχι αιφνιδιασμού και επιβολής», καθώς «πρέπει να υπάρχει κλίμα αφοιβαίου σε βασισμού και εμπιστοσύνης μεταξύ εκπαιδευτικών και Υπουργείου». Στο ίδιο πνεύμα και με την ίδια στόχευση - την παραπλάνηση δηλαδή των εκπαιδευτικών-, ο πρόεδρος της ΔΟΕ Μαντάς δήλωσε στην «Καθημερινή» πως ο υπουργός Παιδείας «τοποθετήθηκε ως εκπαιδευτικός» και «είχε διάθεση συνεννόησης για την εξεύρεση λύσεων».

Δε γνωρίζουν οι εργατοπάτερες ότι θα υπάρξουν περαιτέρω περικοπές στο ήδη εξευτελιστικό ποσόν του προϋπολογισμού για την Παιδεία (ήδη συζητούν για 50 εκατομ. ευρώ νέες περικοπές); Δεν τους ανακοίνωσε ο Αρβανιτόπουλος ότι φέτος θα γίνουν μόνο 1065 διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών σε όλες τις βαθμίδες από το νηπιαγωγείο μέχρι και το λύκειο και ότι στον ορίζοντα δε φαίνεται πουθενά νέος διογωνισμός της ντροπής για την πρόσληψη μόνιμων εκπαιδευ-

τικών; Δεν ξέρουν πως θα ακολουθήσει και νέο κύμα συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων; Όλα τούτα τα γνωρίζουν, όπως ξέρουν καλά και ότι η αξιολόγηση που ετοιμάζεται για τους εκπαιδευτικούς θα είναι σε κάθε περίπτωση τημωρητική γιατί: 1) θα στηριχτεί στους ήδη ψηφισμένους νόμους (από τον 1566 ακόμη, που προβλέπει απόλυτη σε περίπτωση που ο εκπαιδευτικός κρίθει ανεπαρκής, την ενεργοποίηση του θεσμού του «δόκιμου εκπαιδευτικού», μέχρι και το νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο, που συνδέει απόλυτα το μισθό με το βαθμό και προβλέπει προαγωγή με ποσόστωση, με μοχλό την αξιολόγηση) 2) το Μνημόνιο-2 απαιτεί 15.000 απολύτες δημόσιων υπάλληλων μέσα στο 2012 και 150.000 ως το 2015 3) θα πλήξει πρώτα και κύρια τους εκπαιδευτικούς που αντιστέκονται στις αντιδραστικές επιλογές του συστήματος, αφού το «νέο σχολείο» της αγοράς απαιτεί πρώτα απ' όλα τειθάρχηση και υποταγή.

Επειδή, όμως, ως μακρύ χέρι του συστήματος μέσα στο εργατικό κίνημα, θέλουν να το διευκολύνουν στο πέρασμα των αντεργατικών και αντεκπαιδευτικών μέτρων, αναπαράγουν συνειδητά τα ψεύδη του υπουργείου ότι η αξιολόγηση θα είναι «δομών και διαδικασών», δεν θα είναι «τημωρητική και δεν θα συνδέεται με απολύτες».

Το ξεπούλημα για πολλοστή

φορά των συμφερόντων των εκπαιδευτικών, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα το ανταλλάξει -στο παζάρι που θα κάνει με το υπουργείο- με επιμέρους ρυθμίσεις, που έχουν σήμερα μηδαμινές επιπτώσεις στην ήδη προαποφασισμένη αντιεκπαιδευτική στρατηγική και τακτική. Εποι, π.χ. παζαρεύει την άρση της υποχρεωτικής διετίας παραμονής στην οργανική θέση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών, προκειμένου αυτοί να θεμελιώσουν δικαίωμα μετάθεσης, την άρση της ρύθμισης να διαγράφονται από τον πίνακα αναπληρωτών για τη χρονιά που καλούνται και την επόμενη οι αναπληρωτές που αρνούνται να αναλάβουν υπηρεσία (επειδή δεν μπορούν να επιβιώσουν μακριά από τον τόπο τους με μισθούς εξαθλίωσης των 660 ευρώ), την προσμέτρηση της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών και μετά το 2010. Ολες αυτές οι ρυθμίσεις, που ενέτειναν παραπέρα την τημωρία των εκπαιδευτικών και είχαν αποφασιστεί από την Διαμαντοπούλου, σήμερα έχουν μηδαμινή σημασία, αφού οι διορισμοί ανά βαθμό δεν είναι ελαχιστότατοι έως μηδενικοί και όταν άλλοι νόμοι, όπως π.χ. αυτός του ενιαίου φτωχολόγιου και αυτός της αξιολόγησης που ετοιμάζεται εξασφαλίζουν το πετσόκομμα των δαπανών για την Παιδεία, την κατατρομοκράτηση και υποταγή των εκπαιδευτικών και τη λειτουργία των σχολείων με υποτυπώδη μέσα.

Αντίθετα, πιθανή άρση αυτών των ρυθμίσεων προσφέρει έναν φιλεργατικό αέρα στο υπουργείο Παιδείας και προσήματα στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να συνδιαλλαγεί με το υπουργείο για το πέρασμα αλλων ουσιωδών μέτρων, όπως αυτό της αξιολόγησης και της παγίωσης άλλων, όπως του ενιαίου φτωχολόγιου, της κατάργησης σχολικών μονάδων, κ.λπ.

Στο πλαίσιο της συρρικνωστής του εκπαιδευτικού πρωσαπού και επομένως της μείωσης των δαπανών για την Παιδεία, είναι και η φρημολογούμενη αύξηση του διδακτικού ωράριου των εκπαιδευτικών. Προκειμένου να συκοφαντηθούν οι εκπαιδευτικοί και να λειτουργήσει ο «κοινωνικός αυτοματισμός», η κυβέρνηση χρησιμοποιεί στην προπογάνδα της ψευδείς αναφορές της έκθεσης του ΟΟΣΑ, που συντάχθηκε κατά παραγγελία του υπουργείου Παιδείας, κόστισε 127.653 ευρώ, χωρίς να υπολογίσουμε τους φόρους και τις επωδύνες αλλαγές στο συνταξιοδοτικό. Και όμως, όλα αυτά τα αποστικού προκειμένου να υπηρετήσουν το βασικό στόχο που έχει θέσει η Τρόικα: να ενοχοποιήσουν για όλα τα δεινά της εκπαιδευτικής τους Ελληνες εκπαιδευτικούς, ώστε να συνεχίστει και να ενταθεί η επίθεση εναντίον τους και εναντίον της δημόσιας εκπαιδευτικής στη χώρα μας».

Η κυβέρνηση επεξεργάζεται, λοιπόν, την αύξηση του διδακτικού ωράριου των εκπαιδευτικών, όπως διεμήνυσε ο Αρβανιτόπουλος σε εκδήλωση για το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο στην

πάτρα, αλλά όχι για τη φετινή σχολική χρονιά. Ας μην παριστάνει επομένως την αποτημένη σύζυγο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ, η οποία «πίστεψε» τις διαβεβαιώσεις του υπουργού «ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα». Δεν πείθουν κανένα οι κραυγές της ότι θα ζωστεί φυσεκλικιαγια να απαντήσει στην «εμμονή» του υπουργείου Παιδείας «στην οικονομική προσέγγιση της εκπαιδευτικής αδιαφορώντας για τους ποιοτικούς δείκτες της».

Ανεξάρτητα, όμως, από την υπόληψη που έχουν οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες μέσα στους εκπαιδευτικούς και γενικότερα στους εργαζόμενους, εκείνο που πρέπει να καταλάβει η εργαζόμενη κοινωνία είναι πως η αύξηση του διδακτικού ωράριου των εκπαιδευτικών θα επιδεινώσει παραπέρα την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Ο κουρασμένος, αφοιβόμενος με εξευτελιστικό μισθό εκπαιδευτικός, που αγωνιά για την επιβίωσή του και την παραμονή του στην εργασία, που δεν προσβλέπει σε κανένα μέλλον, που εργάζεται κάτω από αντίξεις συνθήκες μέσα σε πολυπληθή τμήματα μαθητών, πολλές ώρες, πάνω από το επίπεδο απόδοσης και αντοχής του, είναι σε βάρος της μάθησης των παιδιών. Και πάνω απ' όλα των παιδιών της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που δεν έχουν από πουθενά αλλού υποστήριξη στη διάρκεια του μαθητικού τους βίου.

Γιούλα Γκεσούλη

Μεθοδεύεται η εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο

Ρόλο διαμεσολαβητή, ώστε να καταστεί τελικά δύναται η πλήρης εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο για τα AEI-TEI, με επουσιώδεις αλλαγές, που δεν αφορούν στην ουσία του, ανέλαβε και πάλι η εξωνημένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ.

Η ΠΟΣΔΕΠ επισκέφτηκε τον νέο υπουργό Παιδείας και σε δελτίο Τύπου που εξέδωσε μετά τη συνάντηση αναφέρει ξερά ότι επεσήμανε στον υπουργό «την ανάγκη νομοθετικών παρεμβάσεων, ώστε να λειτουργήσουν κανονικά τα AEI το Φθινόπωρο». Δηλαδή, ζήτησε να γίνουν κάποια πασαλείματα, κάποια στρογγυλέματα στο νόμο, ώστε να καμφθούν οι αντιστάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας (υπολογίζουν χωρίς τον προγραμματικό ξενοδόχο, το φοιτητικό κίνημα).

Από την πλευρά του, ο Αρβανιτόπουλος, υποσχέθηκε «να γίνουν οι απαραίτητες αλλαγές ώστε ο νόμος να γίνει λειτουργικός και να εφαρμοστεί με την έναρξη της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς», αλλά το τελικό περιεχόμενο των αλλαγών θα το δημοσιοποιήσει το αμέσως προσεχές διάστημα. Εποι, οι πουλημένοι συνδικαλιστές έμειναν ήσυχοι και έφυγαν για διακοπές, χωρίς να ενημερώσουν την πανεπι-

στηματική κοινότητα και την εργαζόμενη κοινωνία για το περιεχόμενο των «αλλαγών», που είμαστε βέβαιοι ότι συζήτησαν με τον Αρβανιτόπουλο, πληγ όμως δεν απεκάλυψαν.

Σύμφωνα, όμως, με όσα αφήνουν να διαρρέουν στον Τύπο, και που εμπεριέχονταν στα αρχικά κείμενα-αιτήματα της ΠΟΣΔΕΠ, οι «αλλαγές» συνίστανται:

– Στην παράταση της θητείας των νυν πρωτάνων (βάσει του νόμου Διαμοντοπούλου, πρέπει να παραδώσουν τη θέση στις 31/8, αλλά αυτό δεν είναι δυνατό, καθώς σε κανένα AEI δεν έχει εκλεγεί Συμβούλιο διοίκησης).

– Στην έγκριση των προϋπολογισμών των AEI (βάσει του νόμου, αρμόδιο είναι το Συμβούλιο του Ιδρύματος).

– Στην εκλογή κοσμήτορα από την πανεπιστημιακή κοινότητα (ο νόμος προβλέπει το διορισμό κοσμήτορων από το Συμβούλιο).

– Στην ανάληψη από τα πρωτονικά συμβούλια της αρμοδιότητας για την εκλογή τ

■ **Νέο πετσόκομμα στα εφάπαξ των εργαζόμενων στο Δημόσιο**

Προανάκρουσμα για νέες επιθέσεις στις κύριες και τις επικουρικές συντάξεις

Στις 18 Ιούλη, συσκέφτηκε στο Σαμαρόδη-Βενιζέλου-Κουβέλη, Βγούνιντας από τη συνεδρίαση ο διοικητής των επίσημων προταγωνιστών της συγκυβέρνησης (ο Κεδίκογλου είναι πιο λόγος) για να παίξει αυτό το ρόλο, διαβεβαίωσαν για μια ακόμη φορά, ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν «οριζόντιες περικοπές».

Στις 19 Ιούλη, ο υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Ι. Βρούτσης συναντήθηκε με το προεδρείο της ΑΔΕΔΥ και ανακοίνωσε στους γραφειοκράτες συνδικαλιστές ότι το εφάπαξ των δημόσιων υπαλλήλων θα υποστεί ένα ακόμη «γενναίο» πετσόκομμα. Ανακοίνωσε, δηλαδή, την πρώτη καινούργια «οριζόντια περικοπή» της συγκυβέρνησης. Την πρώτη απ' αυτές που σύμφωνα με τους Βενιζέλο-Κουβέλη δεν πρόκειται να γίνουν! Δεν χρειάζεται και πολλή πολιτική πονηριά για να κατανοήσει κανένας πως η επιδρομή στο εφάπαξ είναι μόνο η αρχή. Θ' ακολουθήσουν επιδρομές και στις

κύριες και στις επικουρικές συντάξεις, με την επίδημη των ιδιων ακριβών λόγων: «οι αναλογιστικές μελέτες δείχνουν ότι τα Ταμεία δεν είναι βιώσιμα».

Στο επίσημο δελτίο Τύπου, που περιλαμβάνει και δήλωση του Βρούτση, δεν αναφέρεται το ποσοστό του νέου πετσόκομματος, όμως η ΑΔΕΔΥ ανακοίνωσε πως το νέο πετσόκομμα, όπως τους είπε ο Βρούτσης, θα είναι της τάξης του 22,68%, το οποίο θα προστεθεί στο πετσόκομμα κατά 20%, που έχει ήδη γίνει! Το δελτίο Τύπου του υπουργείου αρχικά προσφέρει το «τυράκι»: «Ο υπουργός ενημέρωσε το προεδρείο της ΑΔΕΔΥ ότι ποσό 1,2 δισ. ευρώ από την επόμενη δόση της δανειακής σύμβασης θα διατεθεί για την άμεση αποπληρωμή του εφάπαξ των υπαλλήλων του δημοσίου». Βέβαια, και το «τυράκι» είναι αόρατο, καθώς κανένας δεν γνωρίζει τι ακριβώς θα περιλαμβάνει η επόμενη δόση και αν η τρόικα θα συμφωνήσει να δοθούν 1,2 δισ. στο ΤΠΔΥ. Ομως, ακόμα και αν αυτό γίνει, θα γίνει για

να δολαρθεί η φάρα: «Σε κάθε περίπτωση, όμως, απαραίτητη προϋπόθεση για την καταβολή αυτού του ποσού είναι, όπως προβλέπεται ρητά στο νόμο 4046/2012 (σ.σ. ο νόμος του Μνημόνιου-2), η προσαρμογή του ύψους του εφάπαξ κατά το ποσοστό του αναλογιστικού ελλείμματος».

Ο ίδιος ο Βρούτσης δήλωσε ότι «δυστυχώς, τα αναλογιστικά ευρήματα για το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων δείχνουν σημαντικές αποκλίσεις που το καθιστούν μη βιώσιμο. Οι προσαρμογές (σ.σ. έτσι αποκαλούνται τα πετσόκομματα) των εφάπαξ αποζημιώσεων θα γίνουν με αναλογιστικές μελέτες και δικαιοσύνη!». Και κατέληξε με τα καθιερωμένα που λένε σ' αυτές τις περιπτώσεις όλοι οι υπουργοί που πετσοκύβουν συντάξεις και άλλες ασφαλιστικές παροχές: «Ως υπουργός, δεν δέχομαι να χρηματοδοτηθούν τα ελείμματα του ταμείου από τον κρατικό προϋπολογισμό, είτε με την επιβολή νέων φόρων στους πολίτες, είτε με την επιβολή

της με την επιβολή επιπλέον εισφορών στη νέα γενιά εργαζομένων προκειμένου οι παλαιοί ασφαλισμένοι να λάβουν ποσά εφάπαξ που δεν αντιστοιχούν στις εισφορές που έχουν καταβάλει!»

Ας κρατήσουμε το τελευταίο: τα σημερινά επίπεδα του εφάπαξ «δεν αντιστοιχούν στις εισφορές που έχουν καταβάλει» οι ασφαλισμένοι. Όμως, τα επίπεδα του εφάπαξ υπολογίστηκαν με βάση τις εισφορές που καταβάλλουν οι εργαζόμενοι. Γιατί το συγκεκριμένο Ταμείο περιλαμβάνει μόνο εισφορές εργαζόμενων και ουδέποτε χρηματοδοτήθηκε από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πώς, λοιπόν, «έπεσε έξω» και βρίσκεται στα όρια της κατάρρευσης; Απλούστατα, καταληστεύτηκε κι αυτό, επί δεκατέσες, από τις κυβερνήσεις. Εκανον ασφαλίας στα αποθεματικά του, τα τζογάρισαν στο χρηματοπιστήριο, άσκησαν κρατική κοινωνική πολιτική σε βάρος του Ταμείου και –πολύ πρόσφατα– με το περιβόλητο PSI, τράβηξαν ένα γενναίο «κούρεμα» σε ό,τι είχε απομείνει από τα αποθε-

ματικά του. Σ' αυτά πρέπει να προσθέσουμε και το γεγονός ότι λόγω της μείωσης της απασχόλησης στο δημόσιο, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, και στο ΤΠΔΥ μπαίνουν λιγότερες ασφαλιστικές εισφορές. Τώρα, καλούνται οι ασφαλισμένοι, που τηλήρωναν κανονικότατα τις εισφορές τους, να πληρώσουν το κόστος της δισχρονικής ληστείας και αυτού του ασφαλιστικού ταμείου.

Χρειάζεται απόύθιμο θράσος για να δηλώνει κάποιος πως οι ασφαλισμένοι πάρινον εφάπαξ που «δεν αντιστοιχούν στις εισφορές που έχουν καταβάλει!» Όμως, το θράσος δεν έλειψε ποτέ από τους αιστούς πολιτικούς. Γί' αυτό και δεν πρωτοτυπεί ο Βρούτσης. Οσο για την ΑΔΕΔΥ, δεν εξέπληξε και πάλι. Για να βγει από την υποχρέωση τράβηξε μια ακόμη στάση εργασίας την περασμένη Τρίτη και «έκανε το καθήκον της». Χρόνια τώρα αυτό κάνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Η ΓΣΕΕ εκφράζει την στην απόφαση προσωρινής διαταγής-πάυσης των εργασιών της επαιρίας Ελληνικός Χρυσός στην Χαλκιδική. Απαιτούμε την άμεση εκδίκαση της αίτησης αναστολής ώστε να κρίνει η Δικαιοσύνη επί της ουσίας τους ισχυρισμούς εκείνων που προσέφυγαν στα Δικαστήρια για την προστασία του περιβάλλοντος από το συγκεκριμένο μεταλλείο. Η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει και επβάλλεται να συνδυαστεί με την προστασία της κοινωνίας και των θέσεων εργασίας στήμερα μάλιστα που η ανεργία πάρινε εφιαλτικές διαστάσεις. Η αγωνία για το περιβάλλον είναι ανογκαία και θεμιτή δύο ανογκαία και θεμιτή είναι η διασφάλιση των 700 οικογενειών που εργάζονται και ζουν από τη συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά και η διασφάλιση των συμφερόντων της τοπικής κοινωνίας και οικονομίας. Η Δικαιοσύνη που είναι αρμόδια να απαντήσει, πρέπει να το κάνει σύντομα. Μέχρι τότε όμως δεν μπορεί και δεν πρέπει να στερήσει κανένας τη δουλειά εκατοντάδων εργαζόμενων στα μεταλλεία Χαλκιδικής, ούτε την αναπτυξιακή προοπτική του τόπου, ούτε βεβαίως την προσδοκία για συνέχιση της επένδυσης που σχετίζεται με την άμεση δημιουργία 1.300 επιπλέον θέσεων εργασίας στην περιοχή».

Τι ανέφερε η απόφαση του ΣΤΕ; Το ΣΤΕ έξεδωσε προσωρινή διαταγή διατάσσοντας «την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αριθμ. 7633/29-3-2012 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, καθ' ο μέρος συνεπάγεται οποιαδήποτε επέμβαση σε δαιτική βλάστηση». Το ΣΤΕ, μ' άλλα λόγια, είπε «στοματήστε να υλοποιείτε στο συγκεκριμένο δάσος μέχρι να εκδώσωσαν απόρριψη της ουσίας». Κι αυτό η ΓΣΕΕ το καταγγέλλει! Ελάχιστες αποφάσεις προστασίας των δασών εκδίδονται πλέ-

ροχρονισμένα γιατί έχει μεγάλη σημασία. Και ειδική και γενική. Η ΓΣΕΕ παίρνει μέρος σε μια διαμάχη ανάμεσα στους Μπόμπολο και Σία και τους κατοίκους μιας περιοχής της Χαλκιδικής και παίρνει το μέρος του Μπόμπολα και των συνεταίρων του, αφαδιάζοντας μια σειρά φέματα που ακόμα και οι φυλλάδες του Μπόμπολο θα δίσταζαν ν' αφαδιάσουν. Εμφανίζει τη συγκεκριμένη δικαστική απόφαση σαν να σταματά τη λειτουργία των μεταλλεών, ενώ αφορούσε μόνο την παράνομη υλοτόμηση ενός δάσους 3.400 στρεμμάτων. Μιλά για «διασφάλιση 700 οικογενειών», ενώ η συγκεκριμένη απόφαση δεν επηρεάζει τη λειτουργία των μεταλλεών.

Τι ανέφερε η απόφαση του ΣΤΕ; Το ΣΤΕ έξεδωσε προσωρινή διαταγή διατάσσοντας «την αναστολή εκτέλεσης της υπ' αριθμ. 7633/29-3-2012 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, καθ' ο μέρος συνεπάγεται οποιαδήποτε επέμβαση σε δαιτική βλάστηση». Το ΣΤΕ, μ' άλλα λόγια, είπε «στοματήστε να υλοποιείτε στο συγκεκριμένο δάσος μέχρι να εκδώσωσαν απόρριψη της ουσίας». Κι αυτή η ΓΣΕΕ το καταγγέλλει! Ελάχιστες αποφάσεις προστασίας των δασών εκδίδονται πλέ-

ροχρονισμένα γιατί έχει μεγάλη σημασία. Και ειδική και γενική. Η «Ενωση Ξενοδόχων Χαλκιδικής» επίσης. Οι κατοίκοι και της Ιερισσού και της ευρύτερης περιοχής το ίδιο.

Ας δούμε και συγκεκριμένα τα σχετιζόμενα με την προσωρινή διαταγή του ΣΤΕ. Από τα τελή Μαρτίου η «Ελληνικός Χρυσός» κατέλαβε την περιοχή των Σκουριών στο βουνό Κάκαβος με σκοπό να ξεκινήσει να στήνει το επιφανειακό μεταλλείο που προβλέπεται το σχέδιό της. Κατ' αυτής της απόφασης προσέφυγαν κάτοικοι της περιοχής και το ΣΤΕ δεν είχε άλλη λύση από το να εκδώσει προσωρινή διαταγή, γιατί δεν πρόκειται μόνο για την επιφανειακό μεταλλείο που προβλέπεται το σχέδιό της. Κατ' αυτής της απόφασης προσέφυγαν κάτοικοι της περιοχής και το ΣΤΕ δεν είχε άλλη λύση από το να εκδώσει προσωρινή διαταγή, γιατί δεν πρόκειται μόνο για την επιφανειακό μεταλλείο που προβλέπεται το σχέδιό της. Κατ' αυτής της απόφασης προσέφυγαν κάτοικοι της περιοχής και το ΣΤΕ δεν είχε άλλη λύση από το να εκδώσει προσωρινή διαταγή, γιατί δεν πρόκειται μόνο για την επιφανειακό μεταλλείο που προβλέπεται το σχέδιό της.

Οι συνέπειες των παραπάνω τόσο στη

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Δεν μπορέσαμε να κοιμηθούμε... Λίγο οι υψηλές δερμοκρασίες, λίγο τα κουνουπιά, λίγο η ανησυχία μήπως το ΔΝΤ δεν δέλει να συνεχίσει να «χρηματοδοτεί» [όπως γράφεται] την Ελλάδα... Ευτυχώς το τελευταίο διαφέύστηκε από φιλελληνικούς κύκλους [ο θεός να τους έχει καλά, μεγάλοι οι χάροι του] κι έτσι ο ανάδελφος ελληνισμός αναστέναξε με ανακούφιση.

Ήταν 31 Ιούλη του 1978 όταν συλλαμβάνονταν εννιά νεοφασίστες βομβιστές. Ανάμεσά τους ο σημερινός αρχηγός... κοινοβουλευτικού κόμματος Νικόλαος Μιχαλολιάκος, που καταδικάστηκε σε φυλάκιση δεκατριών μηνών.

«Στον κόσμο επούτο χωριανό, που αρσενοθληκεύει / πολλά είναι τα παράξενα, πολλά είναι και μεγάλα! / Άλλος ορίζει το σπαρτό κι άλλος καρπό μαζεύει / άλλος έχει τα πρόβατα κι άλλος αρμέει το γάλα...» [Γιώργος Αδάνας – «Τραγούδια των Βουνών»].

Δηλαδή τι μπορεί να λέγανε για τέσσερις ώρες ο πάλαι ποτέ πλανητάρχης με τον Στουρνάρα και το λοιπό υπηρετικό προσωπικό; Είπαν για τον καταρράκτη και τα προβλήματα του γήρατος με τον μονόφθαλμο [ομολόγησε ότι δεν θλέπει από το δεξιό μάτι] έλληνα πρωθυπουργό, είπαν για τις fast track διαδικασίες εκχώρισης κι άλλου πλούτου στους Αμερικάνους, εντάξει. Μετά; Οχι τίποτε άλλο, αλλά επίκειται και η συνάντηση με την τρόικα, είναι και μεσοκαλόκαιρο και όσο ν' έχει ανησυχούμε λιγάκι. Γιατί μπροστά σε κάτι άλλα που μπορεί να σου συμβιούν [μερικά μάλιστα επισύρουν και ρετσινίες], το να μην βλέπεις από το ένα μάτι δεν είναι τίποτε...

Πάντως, καλά που υπάρχει και η συμπαράσταση του Περισσού στη Χαλιθουργία και σώζεται η χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλουμ και της εργατικής τάξης. «Εκ του περισσού: Χωρίς να χρειάζεται, χωρίς να υπάρχει απόλυτη ανάγκη» [λεξικό Τεγόπουλου – Φυτράκη σελ. 597]. Τον ίδιο ρόλο παιζουν και οικολόγοι τινές, που αυτό τον καιρό μαζεύουν εμπειρίες, πληροφορίες και υλικό [πέρα από εμπειρίες, μπικικίνια και μπικίνια], οργώνοντας ρεματιές, δάση και παραλίες.

«Κάποιος να μαζεύει τις αγάμητες οικολόγιες που νομίζουνε ότι άμα σταματήσει η παραγωγή μουσταλευρίας δα καταστραφεί ο πλανήτης! Οι οικολόγοι είναι σαν τα μυρμήγκια που πιστεύουνε ότι όλος ο κόσμος είναι μυρμηγκότρυπα τους και όταν περνάει ένα σκυλί και την κατουράει, είναι σίγουρα ότι ήρθε η συντέλεια του κόσμου. Για συμμαζέψτε λίγο τον εγώισμό σας, πράσινα μικρά ανθρωπάκια» [Τζίμης Πανούσης – «Ο Στάλιν σκέφτεται για σένα στο Κρεμλίνο»].

Άλλο ένα αναπάντητο ερώτημα από τα παλιά, επανέρχεται αμείλικτο: Αν δώσεις κόκαλο σε αστυνομικό σκυλί [σαν τον Rex, τον στάσιμο τόσα χρόνια στο βαθμό του υπαστυνόμου, ας πούμε] δεν φέρεται δωροδοκία; Πάντως η ίδια πράξη προς υπουργό, βλέπουμε πως μάλλον δεν συνιστά κάτι άξιο ν' ασχοληθεί κανείς μαζί του. Ειδικά τώρα που τα πειρατικά του αρχιπελάγους αναχωρούν γεμάτα και οι ράχες πλημμυρίζουν από ζωή και τσίκνα. Α, ναι, μάθαμε και το σκυλοεθνή. Μεγάλη εμπειρία! Ηγαντιμετωπίζουμε εμπυρικά [με μπύρες ως την ολοσχέρη άμβλυνση των αισθητηρίων]. Μπυρωνομανείς... ζούμε τον μύδο μας στην Ελλάδα [παντού υπάρχει ένας μύδος, όπως άλλωστε και ένας –τουλάχιστον– λαμάκας]. Ζήσε τον μύδο σου, ρίξε τον λίθο σου και χύσε τον ζύδο σου στην Ελλάδα.

Ποιοτικές διαφορές: Μπασί στην Ανδρο, Φρυ στην Κάσσο!

«Ξέρει ο καταδιώκμενος. Αλλάζουν τα χαρακτηριστικά, γίνεται όλο και πιο νέος κι όμορφος, ανεβαίνει δοξαστικά στο Θέο του. Και τόσο πιο πολύ, όσο η αιτία για την οποία διώκεται περιέχει τη δικαίωση όλο και περισσότερων ανδρώπων. Δεν πονάει πια. Τώρα ο τρόμος κάθεται στους ώμους των διωκτών του. Πληραίνουν οι άγγελοι. Κασίμης, Τσιρώνης, Τσουτσουβής, Καλτεζάς, Πρέκας» [Κατερίνα Γάγου – «Νόστος»].

Ηταν άνεργος, βρέθηκε βουλευτής και τώρα παραιτείται λόγω φόρτου εργασίας ο Σερβαίος χρυσαυγίτης Νικήτας Σιώνης! Βλέπεις, σ' αυτή την περίπτωση δεν σηκώνει –για πολλούς λόγους– να βάλεις μετανάστη να σου κάνει τις δουλειές... Πάντως, αν σκεφτούμε κι έναν άλλο με σερβαϊκές ρίζες που δήλωνε κουρασμένος και απέφευγε συστηματικά κάθε εργασία, προτιμώντας να τοσκάζει παϊδάκια ή να διαπρέπει στο playstation, δα πρέπει να μας προβληματίσει αυτή η απέχειρα προς την εργασία που δείχνει να συντρέιται στην περιοχή...

«Το 12% του πληθυσμού που διαμένει στην Ελλάδα είναι μετανάστες» ανακάλυψε ένας φίλος απ' τα παλιά, ο Ροδοπαίος Ευριπίδης Στυλιανίδης. Πού να ανακάλυπτε και την Αμερική...

«Έχεις χρέος να μισείς αν το μίσος σου για το δίκιο του ανδρώπου δουλεύει. Έχεις χρέος να μισείς αν αλλιώτικα απ' τον βέβαιο χαρό δεν γλιτώνεις» [Λέων Κουκούλας – «Έχεις χρέος»].

Καλό καλοκαίρι. Αστειεύμαι...

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 24η συνεδρίαση

Παρασκευή, 20.7.12

Δέκα μέρες είχε ζητήσει ο εισαγγελέας της έδρας I. Λιακόπουλος, προκειμένου, όπως είχε δηλώσει, να προετοιμάσει την εισηγητική του πρόταση περί της ενοχής ή μη των τεσσάρων μελών της ΣΠΦ. Κρίνοντας εκ του αποτελέσματος, σε σχέση με την ποιότητα και αρτιότητα της καταδικαστικής του πρότασης, ο χρόνος που του δόθηκε ήταν πολύ μεγάλος. Στις περιπτώσεις που κατηγορούμενοι είναι ένοπλοι αντάρτες, ανεξάρτητα ιδεολογικού στίγματος, οι αποφάσεις είναι προειλημμένες. Ο εισαγγελέας ζήτησε δέκα μέρες για να προετοιμάσει, υποτίθεται, μόνο και μόνο για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί σε βάρος του κατά την ακροαματική διαδικασία, από τη φανερά εχθρική και εκ των προτέρων καταδικαστική στάση που τηρούσε έναντι των M. Νικολόπουλου, Γ. Νικολόπουλου, Δ. Μπολάνου και Χ. Τσάκαλου. Κατά την άποψη μας, ήταν έτοιμος ακόμα και στις 10 Ιουλίου, στην προηγούμενη συνέδριαση, να στηρίξει την ταύτισή του με το κατηγορητήριο (με τη διαφοροπιήση από συναυτουργία σε απλή συνέργεια για τις τρεις εκρήξεις).

Κατσέλη και στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης θα προτείνει την ενοχή για απλή συνέργεια, κατά τα ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, όπως και έγινε τελικά. Αφέρωσε όλα 70 λεπτά για να μιλήσει για όλες τις πράξεις που κατηγορούνται τα τέσσερα μελή της ΣΠΦ, χρόνο από τον οποίο αφέρωσε αρκετά λεπτά στην ανάγνωση αποσπασμάτων από τις προκηρύξεις και από το ιδεολογικό κείμενο της οργάνωσης με τίτλο «Ο ήλιος θα συνεχίσει να αντετέλλει», προκειμένου, συμπληρωματικά προς την ανάγνωση των εκθέσεων αυτοψίας, να στηρίξει την ταύτισή του με το κατηγορητήριο (με τη διαφοροπιήση από συναυτουργία σε απλή συνέργεια).

Ο εισαγγελέας έφτασε στο σημείο να «καταδιδίσει», ευγενικά υποτίθεται, τον Δ. Χνοφώρη που δήλωσε ότι η έκρηξη ήταν χαμηλής έντασης, γιατί μ' αυτή τη δηλωση ανέτρεψε το κατηγορητήριο, όχι μόνο στην περίπτωση του δικού του σπιτιού, αλλά και στις άλλες δύο εκρήξεις. Από την κατάθεση Χνοφώρη προέκυπτε ότι δεν υπήρξε κοινός δικός της έντονος αιχμής σε την περιοχή της Καρανδέας (25 και 26 Ιουλίου) και η δίκη θα συνεχιστεί το Σεπτέμβρη με την αγρέσυση της Ι. Καρανδέα, η οποία δεν μπορούσε να αγορεύει τώρα για λόγους υγείας. Αν δεν είχε αυτό το κώλυμα, ο πρόεδρος θα της επέβαλε ν' αγορεύει και αυτή το διήμερο 25-26 Ιουλίου.

Μέρες μέρες χρειάζονται για να προετοιμάσουν τις αγορεύσεις τους, αλλά καθόρισε μόνος του πλάνο των συνεδριάσεων που μπορούν να γίνουν τον Ιούλιο. Είπε απλά ότι θα γίνουν ακόμη δύο συνεδριάσεις (25 και 26 Ιουλίου) και η δίκη θα συνεχιστεί το Σεπτέμβρη με την αγρέσυση της Ι. Καρανδέα, η οποία δεν μπορούσε να αγορεύει τώρα για λόγους υγείας. Αν δεν είχε αυτό το κώλυμα, ο πρόεδρος θα γίνει διάρτητο της έντονης αιχμής σε την περιοχή της Καρανδέας.

Ο Δ. Λιακόπουλος αισηγήθηκε την καταδίκη των κατηγορούμενων στηρίζομενος μόνο στις εκθέσεις αυτοψίας που συνέταξε η Αντιτροκρατική. Εφθασε στο σημείο να υιοθετήσει την έκθεση αυτοψίας της Αντιτροκρατικής για το σπίτι του Χαλάνδρη, που την προηγούμενη στηρίζει στην περιοχή της Αντιτροκρατικής την Αντιτροκρατικής η Καταδίκη την οποία δεν περάσει να περάσει στη νομολογία τη φασιστική έμπνευσης λογική της συλλογικής ευθύνης. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, αυτό το τερατούργημα υιοθέτησε και στις κατηγορίες της προμήθειας, κατοχής και κατασκευής εκρηκτικών υλών.

Ο εισαγγελέας αξιοποίησε το βήμα του δικαιτηρίου για να παραδώσει ένα μάθημα για την αστική κοινωνιούλευτική δικτατορία, όχι τόσο στους απόντες Δ. Μπολάνο,

Ρατσισμός και υποκρισία

Μπορεί να προσπαθούν να την παρουσιάσουν σαν «αφελές κοριτσάκι» που αναπαρήγαγε ένα «ρατσιστικό ανέκδοτο», χωρίς να καταλαβαίνει το περιεχόμενό του, όμως πρόκειται για εκκολαπτόμενο φασιστικό. Αυτό δεν αποδεικνύεται μόνο από τα χρυσαυγίτικα που έχει ανεβάσει άλλες φορές στα περιβόλητα «μέσα κοινωνικής δικτύωσης», αλλά και από τον τρόπο αντιδράσής της, που ήταν καθαρά χρυσαυγίτικος, κοτίστικος. Αρχισε τα «απεταξάμινη» και τις συγνώμες, όπως κάνουν οι νεοναζί κάθε φορά που καταγγέλλονται ότι λιντσάρισαν κάποιον ξεμοναχισμένο μετανάστη. Κάνουν τη βρομοδύνεια και μετά καταγγέλλουν εκείνους που τους καταγγέλλουν και ενίστε απειλούν με μηνύσεις. Δεν έχουν το θάρρος να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεων τους.

Δεν υπάρχει, επίσης, αμφιβολία, ότι η διαγραφή της από την ολυμπιακή ομάδα είναι υποκριτική και περισσότερο έγινε «για το φόρο των Ιουδαίων». Φοβήθηκαν μην υπάρξουν αντιδράσεις από τη ΔΟΕ και βρέθηκαν κατηγορούμενοι. Είχαν και τη φωλιά τους λερωμένη με τον άλτη που ήξεραν πως πιάστηκε ντοπισμένος, οπότε έσπευ-

σαν να κλείσουν γρήγορα το θέμα του ρατσιστικού μηνύματος με απόπομπή της αθλήτριας. Υπό άλλες συνθήκες, θα τη συγχωρούσαν και θα την έστελναν με τιμές στο Λονδίνο. Σιγά μην ενοχλούνταν από το ρατσιστικό σχόλιο αυτού που καθημερινά καλλιεργούν το ρατσισμό ενάντια στους μετανάστες. Αυτό που μιλούν συνεχώς για «το μεγαλείο της φυλής» και ουδόλως ενοχλήθηκαν όταν η ντοπιαρισμένη Χαλκιά μιλούσε για τη «νίκη που είναι στο DNA του Ελλήνα». Δημιούργημα της πολιτικής τους είναι η Παπαχρήστου. Της γενικότερης ρατσιστικής πολιτικής τους και της ειδικότερης πολιτικής διαπαιδαγώγησης των πρωταθλητών, που τους εκπαιδεύουν με τον ίδιο τρόπο που στα ιπποφορβεία εκπαιδεύουν τα άλογα ράτσας.

Γ' αυτό και είναι πιθανό ένας κάσμος ν' αντιμετωπίσει την Παπαχρήστου, όπως αντιμετώπισε τον Κασιδιάρη μετά την ον camera επίθεση στις Δύορους και Κανελλή. Οταν διδάσκεις μια ολόκληρη κοινωνία το μίσος κατά των μεταναστών, τους οποίους παρουσιάζεις σαν εγκληματίες και φορείς μολυσματικών ασθενειών και μετά τιμωρείς υποκριτικά μια αθλήτρια που πέταξε

μια ρατσιστική ατάκα, τη μετατρέπεις σε ηρωίδα στα μάτια πολλών από εικένους που πέρασε η επίσημη ρατσιστική προπαγάνδα.

Η υπόθεση Παπαχρήστου ήταν διδακτική και από τη στενή πολιτική άποψη. Την πρώτη κιόλας μέρα, που οι νεοναζί είχαν λουφάξει μέχρι να δουν πού πάει το πρόγμα, ήταν το κόμμα του Καμμένου που βγήκε να διαμαρτυρηθεί για τον αποκλεισμό. Ακολούθησε ο Μπουμπούκος και μετά οι νεοναζί, οι οποίοι φυσικά το χόντρυναν, όταν είδαν ότι η πλειοψηφία των δημοσιογράφων εκδήλων δημόσια την αντίθεσή της με τον αποκλεισμό της αθλήτριας, θεωρώντας προφανώς ότι μια τέτοια τιμωρία χαλάρει το αντιμεταναστευτικό κλίμα. Ο Κασιδιάρης έσπευσε να καταθέσει Ερώτηση στον υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού, στην οποία μεταξύ άλλων ρωτάει αν «υιοθετεί η ΕΟΕ τα περί «ρατσιστικού» σχολίου και αν όχι, γιατί την απέβαλε».

Η Παπαχρήστου είναι δημιούργημα μιας εποχής και ενός συστήματος που έχει αναγάγει το ρατσισμό σε αιχμή του δόρατος της κυριάρχης ιδεολογίας, επιχειρώντας έτσι την άσκηση κοινωνικού ελέγχου.

Κλείνουμε αυτό το ρεπορτάζ επισημαίνοντας, ότι καθ' όλη τη διάρκεια της αργούρευσης του Φρ. Ραγκούση ο εισαγγελέας I. Λιακόπουλος ήταν ανήσυχος και συνεχάς συνομιλούσε έντονα με την αντιπληρώτρια εισαγγελέα Γεωργ. Τσατάνη. Αν δεν ήμασταν υποχρεωμένοι να παρακολουθήσουμε τις πολύ ενδιαφέρουσες αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης, θα μπορούσαμε ν' ακούσουμε, χωρίς να το θέλουμε και χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, όλη τη συνομιλία. Επισημαίνουμε, ακόμη, ότι ο πρόεδρος X. Βρυνιώτης ενοχλήθηκε σφρόδρα από την ενέργεια του Φρ. Ραγκούση να καταθέσει ξανά την ένσταση κακής σύνθεσης του δικαστηρίου (η οποία συνιστά και λόγο απόλυτης ακυρότητας), και συνεχώς τον βομβάρδιζε με διευκρινιστικές ερωτήσεις για τους λόγους που τον οδήγησαν στην επανακατάθεση.

■ 26η συνεδρίαση Πέμπτη, 26.7.12

Εμπλοκή στη διαδικασία, αποτέλεσμα της εμφονής του προέδρου για fast track διαδικασίες, δεν επέτρεψε να πραγματοποιηθεί τελικά η συνεδρίαση. Οι συνήγοροι Φρ. Ραγκούσης και X. Σύφας είχαν πει πως έχουν υποχρεώσεις (σε δικαστήριο και ανακριτή, αντίστοιχα), ο πρόεδρος όμως, αντί ν' αναβάλει για το Σεπτέμβρη, πιέζε τους δικηγόρους να κατέβουν στον Κορυδαλλό, αφού τελειώσουν τις άλλες υποχρεώσεις τους και τελικά όρισε συνεδρίαση για τις 11 πριν το μεσημέρι, μπας και προλάβουν να κατέβουν. Οι συνήγοροι τελικά δεν μπόρεσαν να έρθουν. Εστειλαν, μάλιστα, συνεργάτη τους για να ενημερώσει ότι δεν μπορούν να παραστούν. Ο πρόεδρος διέκοψε εκνευρισμένος, ζητώντας να ενημερωθούν οι συνήγοροι να κατέβουν οπωσδήποτε στον Κορυδαλλό. Κατάφερε να έρθει κατά τις 12:30, όπως είχε πει την προηγούμενη μέρα, ο X. Σύφας, ο Φρ. Ραγκούσης όμως δεν μπόρεσε να έρθει. Ο Δ. Καριώτης, διορισμένος συνήγορος του Δ. Μπολάνο, δήλωσε ότι πρέπει να προηγηθούν οι συνάδελφοί του, αφού ο ίδιος θα είναι οιλιγόλεπτος. Ετσι, ο πρόεδρος ανογκάστηκε να διακόψει για τις 5 Σεπτέμβρη. Εγινε ολόκληρη φασαρία για κάτι που θα έπρεπε να έχει γίνει από την αρχή, αφού έτσι και αλλιώς η δίκη θα συνεχίζοταν το Σεπτέμβρη.

Στο σημείο αυτό ο Φρ. Ραγκούσης σταμάτησε, λόγω κόπωσης, και μετά από απαίτηση του προέδρου πήρε το λόγο ο δεύτερος υπερασπιστής Χαρ. Σύφας! Για το ενιαίο της τοποθετήσης του θα την παρουσιάσουμε όταν ολοκληρώσει την αγόρευσή του.

Μην τολμήσετε να υπερασπιστείτε μετανάστη

Ο ποιος πολίτης τολμήσει να διαμαρτυρηθεί όταν βλέπει μπάτσους να κακοποιούν μετανάστες, πρέπει να τιμωρείται παραδειγματικά. Αυτό είναι γραφείμη στην Αστυνομία και εφαρμόζεται με συνέπεια από τους μπάτσους, όπως δείχνουν οι καταγγελίες που όλοι και πιο συχνά βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Εμείς το ξέρουμε και από πρώτο χέρι, καθώς εξαιτίας της καθημερινής προσέλευσης μεταναστών στη γραφεία της «Κόντρας» (που τυχαίνει να βρίσκονται και στη «μαρκαρισμένη» περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα), έχουμε τουλάχιστον δύο φορές βρεθεί αντιμέτωποι με αφιονισμένους μπάτσους. Τη δεύτερη φορά συνελήφθη (και θα δικαστεί για «αντίσταση» και «απειθεια») ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος, επειδή κατήγγειλε τους μπάτσους που προσπαθούσαν να τρομοκρατήσουν μετανάστες που χτυπούσαν το κουδούνι της εφημερίδας. Οταν συμπεριφέρονται έτσι απέναντι σε μια εφημερίδα και μια πολιτική οργάνωση, μπορούμε να φανταστούμε πώς συμπεριφέρονται απέναντι σε πολίτες που βρίσκονται στην ίδια θέση, ιδιαίτερα όταν είναι νύχτα και δεν υπάρχουν μάρτυρες.

Αυτή τη συμπεριφορά βίωσε ο Πέτρος Καπετανόπουλος, που συνελήφθη, εβγαλεί ένα τριήμερο στη ΓΑΔΑ και ήδη είναι κατηγορούμενος με κατηγορίες ακόμα και σε βαθμό κακουργήματος! Γιατί; Επειδή διαμαρτυρήθηκε για την κακοποίηση μετανάστη που είχε ήδη συλληφθεί.

Το βράδυ του Σαββάτου 21 Ιουλίου, ο Π. Καπετανόπουλος κατέβηκε από το διαμέρισμά του στα Σεπτόλια επειδή άκουσε φασαρία. Στο παρκάκι απέναντι από το σπίτι του είδε ένα περιπολικό κι έναν μετανάστη περασμένο στο δρόμο μ' ένα μπάτσο να του πατάει την κοιλιά. Οταν ρώτησε «γιατί πατάτε τον άνθρωπο;», ο μπάτσος τράβηξε το πόδι του και απάντησε «δεν τον πατάω». Τότε, ο δεύτερος μπάτσος φωνάζοντας «δεν ήταν αυτό το πάτημα, αυτό είναι», έχωσε μια κλότσια στον άνθρωπο που ήδη είχαν συλλάβει. Οταν ο Καπετανόπουλος διαμαρτυρήθηκε για τη βαρβαρότητα, συνελήφθη και παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα με τις κατηγορίες της «αντίσταση», της «απόπειρας απελευθέρωσης κρατουμένου» και «ψευδούς ανωμοτί κατάθεση». Η ανακρίτρια, επιβραβεύοντας τους μπάτσους, προσέθεσε και την κατηγορία της «απλής συνέργειας σε ληστεία», επειδή ο μετανάστης κατηγορείται ότι άρπαξε την τσάντα μιας κοπέλας!

Βέβαια, δεν τολμήσεις ούτε περιοριστικούς όρους να βάλει στον συλληφθέντα που αφέθηκε ελεύθερος. Ομως, η αστική Δικαιοσύνη έδειξε για μια ακόμη φορά το αποκρουστικό της πρόσωπο. Μαζί με την αστυνομία ασκούν τρομοκρατία ενάντια σε όποιον τολμήσει να υπερασπιστεί μετανάστη. Διαμορφώνεται έτσι ένα κλίμα παρόμοιο με το κλίμα της μετεμφυλιακής περιόδου, κατά την οποία τρομοκρατούνταν όποιος τολμούσε να προσφέρει άσυλο σε διωκόμενους κομμουνιστές. Οι μετανάστες είναι «μιάσματα», οι μπάτσοι δικαιούνται να τους τσαλαπατούν, να βγάζουν πάνω τους τα ζωάδη ένστικτά τους και οι πολίτες οφείλουν να προσπερνούν αδιάφοροι (αν όχι να χειροκροτούν τους μπάτσους-βασανιστές), γιατί αλλιώς «θα μπλέκουν άσχημα».

Προκλητική υποκρισία

Σχετική με το παραπάν

Άλλο το «τι μου γίνεσαι» και άλλο το «τι μου κάνεις»...

✓ «Δεν γνωρίζω από πολιτική, αλλά είναι αλήθεια ότι η κατάσταση στην Ισπανία δεν είναι καλή. Ουτόσο δεν είναι διασκεδαστικό ένας ισπανός οδηγός, με ένα ιταλικό αυτοκίνητο, το οποίο έχει σχεδιαστεί από έναν Ελλήνα, να κερδίζει μέσα στη Γερμανία». Η παραπάνω δήλωση ανήκει στο Φερνάνδο Αλόνσο, οδηγό αγώνων ταχύτητας F1, έγινε λίγο μετά τη νίκη του στην πίστα του Χοκενχάιμ και έτυχε μεγάλης διάδοσης στο διαδίκτυο, αφού θεωρήθηκε «αντινημονιακή» και «χαϊστούκι» στη Μέρκελ. Στην Ελλάδα όλα τα MME αναφέρθηκαν στη δήλωση Αλόνσο στο κεντρικό τους δελτίο ειδήσεων και υπήρξε και ανακοίνωση από το κόμιτρα του Καμμένου, με την οποία καλούνταν οι τρεις πολιτικοί αρχηγοί που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση να παραδειγματιστούν από το εκκωφαντικό μήνυμα που έστειλε ο άσος της F1 στη Μέρκελ και να υψώσουν το ανάστημά τους!

Δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι η δήλωση του Αλόνσο ξεφεύγει από τα καθιερώμενα των αγώνων ταχύτητας και έχει σαφή πολιτικό προσανοτολισμό, όμως απέχει πολύ από το να γίνει σημαία και σημείο αναφοράς για την αντιμηνονιακή πολιτική. Κατά την ταπεινή κρίση της στήλης, ο λόγος που έτυχε τόσο μεγάλης διάδοσης και προβολής είναι ότι δεν παραπέμπει σ' ένα δυναμικό «διά ταύτω» και δεν καλεί σε κάποια δράση, γεγονός που το κάνει εύκολα διαχειρίσιμο για κοινωνική δημιουργία. Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε αναφέρει στις δηλώσεις του επιθετικού της Μπαρτσελόνα Νταβίντ Βίγια, με τις οποίες εξέφραζε τη συμπαράστασή του στον ηρωικό αγώνα των ισπανών ανθρακωρύχων και τασσόταν υπέρ των διαδηλωτών που αντιδρούν στις επιλογές της ισπανικής κυβέρνησης, οι οποίες «θάφτηκαν» από τα MME. Συγκρίνοντας τις δηλώσεις Βίγια και Αλόνσο, μπορούμε να καταλάβουμε τους λόγους για τους οποίους έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης.

Κλείνοντας, ένα ακόμη σημείο που πρέπει να σχολιάσουμε για τον ισπανό οδηγό, που έγινε ακόμη πιο συμπαθής από τη δήλωσή του, είναι η αναφορά του στην ομάδα της Ferrari, στη σωστή αγωνιστική τακτική που επέλεξαν και στην καλή δουλειά των μηχανικών της ομάδας. Οσο και αν για κάποιους ακούγεται περίεργο, στην F1, εκτός από την οδηγική ικανότητα και το ταλέντο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

κάθε οδηγού,

σημαντικό ρόλο παίζει η υποστήριξη που έχει από την ομάδα του. Μέχρι τώρα ο Αλόνσο προηγείται στη βαθμολογία των οδηγών, παρά το γεγονός ότι το μονοθέσιο του δεν είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικό, για τον απλούστατο λόγο ότι στη Ferrari γίνεται μια επιτυχημένη συλλογική προσπάθεια που έχει οδηγήσει σε πολύ καλά αποτελέσματα.

✓ Εντονες είναι οι διεργασίες για τις εκλογές της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας τον προσεχή Οκτώβρη. Ο σημερινός πρόεδρος Σαφοκλής Πιλάβιος θα μπορούσε να επανεκλεγεί με μεγάλο ποσοστό, όμως μέχρι σήμερα δεν έχει αποφασίσει αν θα είναι υποψήφιος (παρασκηνιακά του ασκούνται πιέσεις να αποχωρήσει), γεγονός που επιπρέπει σε κάποιους να ονειρέυονται την προεδρία της ΕΠΟ. Μέχρι στιγμής, μόνο ο Διονύσης Ψωμιάδης (οδελφός του Πανίκα) έχει δηλώσει ότι θα είναι υποψήφιος, ακόμη και ως αντίπαλος του Πιλάβιου, ενώ την οριστική απόφαση του νων πρόεδρου περιμένουν ο Γιώργος Σαρρής, νων πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Διαιτησίας (ΚΕΔ), και ο πρώην πρόεδρος της ΕΠΟ Βασιλής Γκαγκάτης που επιθυμεί να επιστρέψει στο θρόνο του.

Οπως είναι απολύτως λογικό, οι διεργασίες στο παρασκήνιο έχουν φέρει σε θέση μάχης τους δυο αιώνιους αντίπαλους. Ο πρόεδρος του Ολυμπιακού Βαγγέλης Μαρινάκης έχει εκφράσει την προτίμησή του στο πρόσωπο του Γιώργου Σαρρή και προσπαθεί να πείσει το φίλο του Βασιλή Γκαγκάτη να μην κατέβει υποψήφιος και διασπάσει το ερυθρόλευκο μέτωπο. Στην απέναντι όχθη, οι πράσινοι προσπαθούν να βρουν τρόπους να υπονομεύσουν την ερυθρόλευκη υποψηφιότητα (η πρώτη κίνηση είναι να ζητήσουν την παραίτηση του Σαρρή από την προεδρία της ΚΕΔ), χωρίς να έχουν όμως αρκετές πιθανότητες επιτυχίας. Όλα δείχνουν ότι μετά την εκλογή του Γιάννη Μώραλη (αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός) στην προεδρία της Super League, ερυθρόλευκων φρονημάτων θα είναι και ο πρόεδρος της ΕΠΟ, γεγονός που θα επιβεβαιώσει την πρωτοκαθεδρία του Ολυμπιακού.

Η ερυθρόλευκη κυριαρχία έρχεται ως φυσική συνέπεια της οικονομικής κυριαρχίας του Μαρινάκη στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αφού ως γνωστόν οι

ανδιοτελείς εργάτες του ποδοσφαιρίου στοιχίζονται πάντα πίσω από τον οικονομικά ισχυρό. Οι παλιότεροι θα θυμούνται ότι οι εκλογές της ΕΠΟ είχαν έντονο πολιτικό χρώμα

με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ να προσπαθούν να εκλέξουν πρόεδρο της αρεσκείας τους, όμως τα τελευταία χρόνια το πολιτικό ενδιαφέρον έχει απονήσει και το χρώμα δίνει η αντιπαράθεση ερυθρόλευκων και πράσινων.

✓ Το σχόλιο που μπορούμε να κάνουμε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου είναι ότι η προετοιμασία τους αποτελεί επί της ουσίας μια μεγάλη πρόβα για την «αντιμετώπιση» της τρομοκρατίας και των όποιων λαϊκών κινητοποιήσεων εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Η κυριαρχία του στρατού είναι έντονη στους δρόμους της αγλικής πρωτεύουσας, που βρίσκονται περιμετρικά στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις, αφού επί της ουσίας η ασφάλεια των αγώνων έχει ανατεθεί στις ένοπλες δυνάμεις. Τα μέτρα ασφάλειας είναι δρακόντεια και ξεπερνούν κάθε προηγούμενο, με κάμερες σε όλους τους δρόμους της πόλης, με το ζέπελιν (όπως και στην Αθήνα το 2004) να καταγράφει συνεχώς, αναζητώντας συνομιλίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε «τρομοκρατικές» ενέργειες, στα αεροδρόμια της πόλης οι ελεγχοί είναι συνεχείς και εκαντονάδες αιστυνομικοί με πολιτικά και πράκτορες από τις μυστικές υπηρεσίες διάφορων χώρων κυκλοφορούν ανάμεσα στους τουρίστες και τους κατοίκους της πόλης.

Παρά τα δρακόντεια μέτρα και τα ασύλληπτα φράγκα που έχουν ξεδευτεί, έχουμε ήδη δύο κρούσματα που δείχνουν ότι κανένα καταστατικό μέτρο δεν παρέχει απολύτη ασφάλεια. Σύμφωνα με την «Guardian», η εταιρία που έχει αναλάβει τον τομέα της ασφάλειας, η G4S, γνωστή από τις παρτίδες της με τους σιωνιστές, «εκπαίδευσε» τους υπαλλήλους της στη λειτουργία των μηχανημάτων ακτίνων X για την ανίχνευση εκρηκτικών, όμως στις δοκιμές που ακολούθησαν ελάχιστοι απ' αυτούς κατάφεραν να εντοπίσουν χειροποίητες βόμβες που είχαν τοποθετηθεί σε αποσκευές με ειδικές κρύπτες. Το γεγονός αυτό σήμανε συναγερμό και πάλι στο ραντεβού των ορίων του Δήμου Αθηναίων.

■ ΠΑΤΡΙΣ ΛΕΚΟΝΤ Ο εραστής της κομμώτριας

Επανέκδοση της ταινίας που πρωτοκυλοφόρησε το 1990. Πρόκειται για μια αρκετά ιδιαίτερη ταινία, γιατί έχει ένα προτέρημα. Καταπίνεται με ένα θέμα που από μόνο του δεν είναι τίποτα σπουδαίο, καταφέρνει όμως να του δώσει μία διάσταση ειλικρινή, αυθεντική. Τα ζητήματα που διαπραγματεύεται είναι οι πρώτες παιδικές-εφηβικές φαντασιώσεις που μας συνοδεύουν ίδιες ή εξελιγμένες στην ενήλικη παίζω και η διαμόρφωσή τους, η αγνή πρωτόγονη ερωτική επιθυμία και το παιχνίδι των αισθήσεων που συμβάλλει σ' αυτήν.

Ο μικρός Αντουάν λατρεύει να πηγαίνει στο κομμωτήριο, γιατί είναι ερωτευμένος με την κομμώτρια του. Οταν μεγαλώσει, θα παντρευτεί τελικά μια κομμώτρια γοητευτική και αισθησιακή, εκπληρώνοντας έτσι την παιδική του φαντασίαση. Ο σκηνοθέτης έχει δημιουργήσει μια έντονα ερωτική απόσφαιρα στην ταινία του, χρησιμοποιώντας μόνο λεπτομέρειες, όπως βλέμματα και ογγίγματα γύρω από μια διαδικασία που λίγο πολύ είναι οικεία στον καθένα. Το ν' ασχοληθεί κανείς με ένα τέτοιο θέμα και να μην το παρουσιάσει γελοία, χυδαία ή αδιάφορα, είναι «κάτι». Κάτι που δεν καθιστά την ταινία σπουδαία και σημαντική, αν μη τι άλλο όμως την καθιστά ευχάριστη στη θέαση.

■ TANIA GOUEZLER

Η μηχανή της χαράς

Η επιλογή του ελληνικού τίτλου της ταινίας είναι αποτυχημένη. Ο τίτλος «Υστερία», που είναι και η ακριβής μετάφραση από τον πρωτότυπο, θα ήταν πιο δύκιμος. Πατί την πραγματικότητα αυτό είναι και το θέμα της ταινίας, η υστερία ως γυναικεία πάθηση στη βικτωριανή Αγγλία και πώς αυτή αντιμετωπίζοταν. Φυσικά, δηλαδή, κατέληξε στην εφεύρεση του δονητή, εξ ου και ο τίτλος στα ελληνικά.

Ο όρος υστερία πρωτοεμφανίζεται στην αρχαία Ελλάδα και αναφέρεται σε μία παθολογική κατάσταση των γυναικών που σχετίζεται με τη μήτρα (υστέρα). Ιδιαίτερη ενασχόληση με αυτήν τη νόσο έχουμε το 19ο αιώνα, όταν τα συμπτώματά της ήταν ακόμη τόσο αόριστα όσο «η τάση των γυναικών να δημιουργούν προβλήματα», με αποτέλεσμα να διαγηγνώσκεται με υστερία περίπου το ένα τέταρτο

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΔΑΜ

Κι έτσι νικήσανε αυτοί, και χάσαν όλοι οι άλλοι
 Μικροί μείνανε οι μικροί, και οι μεγάλοι μεγάλοι
 Βάλε μας γλυκό κρασί, κι άειντε αράδα-αράδα
 να ιστορήσουμε, τι έχ' η ζωή πικράδα

Χειμώνας ήταν κι έφυγε, ήρθε και καλοκαίρι
 μας κάνουν ζάφτι, αδέρφια μου, μας έχουνε στο χέρι
 Νάναι ταχιά ο σηκωμός, νάναι την άλλη μέρα;
 Μόνο να καθαρίσουμε τη μπόχα του αέρα

Προεκλογική αφίσα της ΚΟΕ: Ο λαός μπορεί τα πάντα – Τα κοάλα, όμως;

- ◆ Πόσοι ένστολοι αντιστοιχούν σε κάθε αθλητή/τρια των ολυμπιακών αγώνων;
- ◆ Νάτα, νάτα τα Μπόινγκ στο Λονδίνο/ κι η Αλβιόνα η κραταία γουστάρει το αποκείνο.
- ◆ Περήφρανο μήνυμα στους χαλυβουργούς στέλνει η Λιάνα από τον τόπο... διακοπών της.
- ◆ Θέλει να 'μπει με τα ΜΑΤ - του νόμου η σιδερένια χειροσίας γαμο την μήτηρ και τον πατέρη.
- ◆ Κοτά πως φαίνεται τους έχουν χειρούνος τους ολυμπιακούς αγώνες στη Βρετανία (βέβαια, το ταμείο γίνεται μετά κι έρχεται η... λυπητερή).
- ◆ Οι... συνήθεις ύποπτοι θα σηκώσουν το βάρος του νέου «πακέτου» μέτρων, μας πληροφορούν tanea.gr (25.7.12). Δηλαδή, μας καλούν «να μείνουμε κάτω από τη μπάρα»...
- ◆ Τι έγινε φασιστρόνια; Χάνει μέλη το μαγαζί;
- ◆ Και νόχεις και την εκπομπή «Εύρηκα» της κρατικής τηλεόρασης να ουσι εξηγεί ότι η μετανάστευση στους καιρούς αυτούς οφείλεται σε... περιβαλλοντικούς λόγους.
- ◆ Να και το κόστος της «εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ» από το «γερμανικό κύμα» (Deutsche Welle).
- ◆ «Ομοσπονδιακή Ευρώπη» = λύση στην κρίση. Κανονικό δούλεμα από τον ισπανό υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (πολύ μαργάλος makakas).
- ◆ Ετεροπροσδιορισμός της Ρωσίας, στην αρχή της ύπαρξης βασιλεών στη Ρωσία: η λέξη Ρους προέρχεται από την φινλανδική «Ρουύτσα» που περιέγραφε τους σκανδιναβούς εισβολείς στην τότε Ρωσία, κύρια τους Σουηδούς.
- ◆ Νάτη κι άλλη ανάπτυξη στην παραλία Δέρματος, κοντά στη Βιάννο (για να αποκτήσει το... δέρμα υγιές πε-

Ελευθεροτυπία, 12.10.89: «Επίσκεψη-έκπληξη του πρέσβη των ΗΠΑ στους Φλωράκη και Κύρκο». «Σωτήρχος: Ανοίγουμε νέους δρόμους. Για μας, ιστόιμα όλα τα ελληνικά κόμματα». «Φλωράκης: Να εργαστούμε για το καλό των δύο λαών».

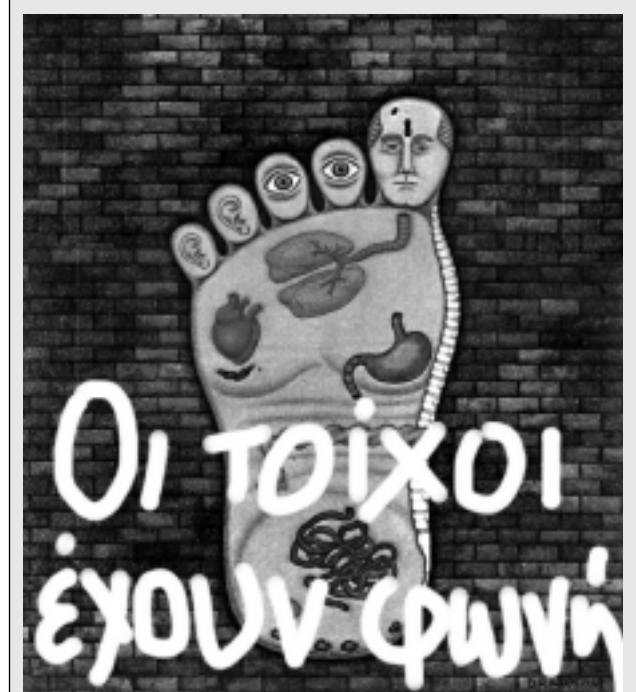
τρελαϊκό χρώμα...».

- ◆ Για διάβασμα: «Θεωρίες υπεραξίας» τ. 2 - «Πόλεμος στον παράδεισο» του Κάρολος Μοντεμαργόρ - «Η φιλοσοφία στο μπουντουάρ» του μαρκήσιου ντε Σαντ.
- ◆ «Για να είναι σε θέση οι οσποδάροι να ανταποκρίνονται στην υποχρέωσή τους να εξασφαλίζουν τα τρόφιμα στην πρωτεύουσα, τους είχε παραχωρήσει το δικαίωμα να προσαγορίζουν ορισμένη ποσότητα στάρι και συγκεκριμένο αριθμό ζώων, πέρα από
- τη δεκάτη που εισέπρατταν από το ακαθάριστο προϊόν της γης, σαν έγγειο φορολογία της οιθωμανικής αυτοκρατορίας. Το δικαίωμα, όμως, αυτό της προσαγοράς διευκόλυνε και προκαλούσε καταχρήσεις και διαρπαγές, που βάραιναν καταθλιπτικά πάνω στο λαό, ενώ εξασφάλιζαν σύγουρα πλούτη στους οσποδάρους και τους Φαναριώτες ακολούθους τους». (Γ. Φίλελ: Ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως, τ. Α.)
- Βασιλής

■ Κι είχαμε μια σκασίδα...

Ο Τζήμερος συνήλθε φαίνεται από το σοκ και την παράκρουση της εκλογικής χλαπάτσας και εμφανίστηκε σ' ένα διαδικτυακό κονάλι για να πει ότι παραπείται από πρόεδρος και το «κόκμα» πάει για συνέδριο, όπου θα εκλέξει πρόεδρο (δηλαδή ο Τζήμερος θα επανεκλέξει τον Τζήμερο...).

Ελένη Π.

◆ Ατομισμός τέλος – Πάλη ταξική – Ζώα! (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο στρέι σε ρολά κλειστού μαγαζιού)

Α, πα, πα, ειδικά αυτός ο συνθηματογράφος απεχθάνεται τον απομισμό. Γ' αυτό και χαρακτηρίζει «ζώα» όλους τους άλλους. Οσους δεν αντιλαμβάνονται με το δικό του τρόπο την ταξική πάλη. Τελικά με ποιους θα διεξάγει την ταξική πάλη, αν όχι μ' αυτούς που αποκαλεί «ζώα». Μάλλον η ταξική πάλη γ' αυτόν είναι μόνο ένα σύνθημα και τίποτ' άλλο.

◆ Από την απομική αγανάκτηση του καθενός στην συλλογική απολλοτρίωση των πάντων (ανυπόγραφο σύνθημα με πράσινο στρέι)

Επούτος ο αρθρογράφος έκανε το κοινωνικό άλμα με λίγης λέξεις. Από την (υπαρκτή) απομική αγανάκτηση στην (οραματική) συλλογική απολλοτρίωση των πάντων. Ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Ανάθεμα, όμως, κι αν καταλαβαίνει τι σημαίνει συλλογική απαλλοτρίωση (των πάντων, μάλιστα, συμπεριλαμβανόμενων δηλαδή και των ογαθών απομικής χρήσης του εργαζόμενου!). Μάλλον μια κατάσταση συλλογικού πλιάτσικου ονειρεύεται και όχι μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας απαλλοτριώνονται τα μέσα παραγωγής (που επιτρέπουν την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο) και οργανώνεται η παραγωγή σε νέες βάσεις, με πρώτο βήμα την κρατικοποίηση, η οποία αποτελεί τη γέφυρα για να φτάσει η εργαζόμενη κοινωνία στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής και της ίδιας της παραγωγής και κατανομής των κοινωνικών αγορών. Μίλαμε για κοσμογονικές αλλαγές, που προϋποθέτουν νικηφόρα προλεταριακή επανάσταση, αλλά για τον συνθηματογράφο αυτά είναι ψηλά γράμματα. Γ' αυτόν αρκούν μερικές ηχηρές λεξιάλεξ σ' ένα ντουβάρι.

◆ Κυβέρνηση - Τρόικα 0 - 1. Το βλεπες!! Το 'παιξες;;;;; (πανό έξω από το κτίριο του ΟΠΑΠ στο ποτάμι)

Αν και το πανό είναι ανυπόγραφο, δεν μπορεί να φανταστεί κανείς άλλο συγγραφέα εκτός από το συνδικαλιστικό όργανο των εργαζόμενων στον ΟΠΑΠ. Άλλως το πανό θα είχε κατέβει σε απειροελάχιστο χρόνο. Το λογοταίγνιο με τη γνωστή ζογοδιαφρημιστική καμπάνια του ΟΠΑΠ είναι προφανές, αλλά σε ποιους απευθύνεται; Σ' αυτούς που ψήφισαν οποιοδήποτε από τα τρία κόμματα της σημερινής συγκυβέρνησης; Δηλαδή, αυτό που ελέγχουν το σωματείο των εργαζόμενων του ΟΠΑΠ ψήφισαν σούμπιτοι κάτι άλλο; Πάντοτε σ' αυτή τη χώρα αφθονούσαν οι χαμαιλέοντες.

◆ Αντε να βρεις το δρόμο για την Ιθάκη με τόσα χρόνια Μύκονο (σύνθημα με μαύρο μαρκαδόρο)

Σάπιρα που τσακίζει κόκαλα. Ποίηση του δρόμου, υψηλού επιπέδου. Δεν ξέρουμε αν είναι ταυτόχρονα και αυτοσακασμός (μάλλον όχι), όμως χτυπάει στην καρδιά του lifestyle ή μάλλον της καρικατούρας lifestyle που προσπαθούσαν να ζήσουν ένα σωρό φτωχόπαιδα. Εργαζόμενοι και εργαζόμενες, φοιτητές και φοιτήτριες, μαθητές και μαθήτριες έκαναν τα πάντα για να βρεθούν ένα Σαββατοκύριακο στη Μύκονο. Πατείς με πατώ σε, με τους επιτήδειους να τους γδέρνουν και να τους παίρνουν ένα μηνιάτικο για ένα διήμερο και με την φευδαρισθηση ότι συναγελάζονται με το jet set της μπουρζουαζίας (που το 'βλεπταν μόνο από μακριά) και με τα διάφορα «νούμερα» της τηλεόρασης.

**ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ**

Καιάδας

Κάποιοι τεχνοκράτες, χωρίς ψυχή, χωρίς συνείδηση, απ' αυτούς που βλέπουν μόνο νούμερα και ποτέ τους ανθρώπους που βρίσκονται πίσω από τα νούμερα, εισπογούνται –μεταξύ πολλών άλλων αντιλαϊκών μέτρων– θεσπιστεί πλαιφόν στην ιατρική και φαρμακευτική δαπάνη των ασφαλισμένων. 1500 ευρώ το χρόνο θα δικαιούται να «δαπανήσει» ο καθένας σε γιατρούς, φάρμακα και νοσοκομεία. Αν τα ξεπεράσει, δε θα του φτάνει μόνο η συχία της ασθένειας. Θα τιμωρηθεί επιπλέον με πρόστιμο επί της «δαπάνης». Οσες περισσότερες φορές πάει στο γιατρό, όσα περισσότερο φάρμακα πάρει, όσες περισσότερες μέρες χρειαστεί να νοσηλευτεί τόσο περισσότερα θα πρέπει να πληρώσει από την τσέπη του.

Δεν πρέπει, όμως, ν' αδικούμε τους τεχνοκράτες, όχι γιατί έχουν το οποιοδήποτε ελαφρυντικό (ανάλγητα ασπόνδυλα είναι), αλλά γιατί αν τα ρίξουμε όλα σ' αυτούς, θα χάσουμε το στόχο. Οι τεχνοκράτες εκτελούν εντολές. Κινούνται πάνω σε πολιτικές κατεύθυνσεις, τις οποίες εξειδικεύουν σε προτάσεις. Επειδή, λοιπόν, ενδέχεται σύντομα ν' ακούσουμε ότι αυτή η πρόταση των τεχνοκρατών του ΚΕΠΕ απορρίπτεται (μέχρι να τη δούμε να επιστρέψει σε νέα βερσιόν, ελαφρώς παραλλαγμένη), θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι τεχνοκράτες κινήθηκαν με βάση συγκεκριμένη πολιτική κατεύθυνση (κόψτε τις δαπάνες Υγείας) και έχοντας υπόψη τους παρόμοια μοντέλα που μελετήθηκαν στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν.

Από την εποχή που υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ήταν ο Ρέπτης (κυβέρνηση Σημίτη) είχε αρχίσει να γίνεται συζήτηση για την περιβόπτη «κάρτα ασφάλισης». Συζήτηση που συνεχίστηκε επί υπουργίας Πετραλά (κυβέρνηση Καραμανλή). Τί περιλάμβανε το σχέδιο αυτής της κάρτας; Αυτό ακριβώς που εισπογούνται τώρα οι τεχνοκράτες του ΚΕΠΕ: την καθιέρωση ενός πλαιφόν επίστων «δαπανών» Υγείας ανά ασφαλισμένο. Αλιμονό σου αν αρρωστήσεις δηλαδή.

Η λογική είναι ανατριχιαστική. Πετάει στα σκουπίδια το καμάρι της αστικοεφορμιστικής Ευρώπης, το περιβόπτο «κράτος πρόνοιας» και καθιερώνει μια λογική κοινωνικού Καιάδα. Εχεις λεφτά; Θα έχεις και περίθαλψη. Δεν έχεις λεφτά; Αντε ψόφα! Στην Αργεντινή, την περίοδο 1991-2001, όταν εφαρμόστηκε αυτό το μέτρο, καθηπτόδειξη του ΔΝΤ, μέτρο που αύξησε 5% το χρόνο στους θανάτους, ενώ το 48% του πληθυσμού αποκλείστηκε από την πρόσβαση στις υπηρεσίες Υγείας. Καθόλου παράξενο. Το έχουμε ζήσει και στη χώρα μας μέχρι και ολόκληρη σχεδόν τη δεκαετία του '50.

Εξεγείρεσαι όταν σκέφτεσαι ότι το σύστημα Υγείας στην Ελλάδα δε χτίστηκε με λεφτά του κράτους, αλλά με λεφτά των ασφαλισμένων. Οχι μόνο ως σκληρά φορολογισμένων πολιτών, αλλά και ως ασφαλισμένων που κάθε χρόνο κατέβαλαν πλουσιότατες ασφαλιστικές εισφορές. Αυτές τις εισφορές τις «έφαγαν» κράτος και καπιταλιστές και τώρα λένε στον εργαζόμενο «ψόφα αν δεν έχεις λεφτά».

Επαναλαμβάνουμε ότι, ανεξάρτητα από το τι θα επιπλέονται, αυτό θα επιχειρηθεί να εφαρμοστεί. Και βέβαια, δεν έχει καμιά σημασία τι μορφή θα πάρει, ειδικά κατά την πρώτη εφαρμογή του. Θα επιχειρηθεί να εφαρμοστεί, γιατί αλλιώς δεν βγαίνει ούτε ο λογαριασμός των υπό κατάρρευση ΕΟΠΥΥ ούτε ο λογαριασμός των υπό κατάρρευση κρατικών νοσοκομείων. Κάθε φορά που γίνεται συζήτηση για νέα «πακέτα» μέτρων, πρώτες στη λίστα είναι οι δαπάνες Υγείας. Πώς θα υλοποιηθούν τόσες περικοπές σε όλους τους τομείς του συστήματος Υγείας, αν δεν φορτωθεί το «ισοδύναμο» στους ίδιους τους εργαζόμενους; Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι υπήρχε κάποιου είδους σπατάλη, αυτή εξαντλήθηκε πλέον και έχει μείνει μόνο ο σκληρός πυρήνας. Οι ανάγκες των εργαζόμενων και των οικογενειών τους. Αυτές θα πληγούν σκληρά πλέον.

Π.Γ.

Δυο μήνες στα χαρακώματα

Κλίνουν σχεδόν δυο μήνες από τότε που οι ανθρακωρύχοι των ισπανικών επαρχιών Αστούριας και Λεόν δάρχισαν απεριγία διαφρείας ενάντια στην επαπτειλούμενη διάλυση του κλάδου, μετά από την απόφαση της κυβέρνησης Ραχόι να μειώσει την κρατική χρηματοδότηση στη βιομηχανία εξόρυξης άνθρακα κατά 63%. Οι κινητοποιήσεις των απεργών ανθρακωρύχων δε λένε να κοπάσουν.

Χαιρετίζουμε και πάλι αυτόν τον γενναίο ταξικό αγρόνα, με μερικά φωτογραφικά ενυπαντανέ που αποτυπώνουν κινητοποιήσεις των προηγούμενων ημερών: 1. Πρωινή μεσημερινή πτοεία από τις κοινόπτητες των ανθρακωρύχων στο Ορβιέδο, πρωτεύουσα της Αστούριας. 2. Αποκλεισμός με οδοφράγματα των κεντρικών οδικών αρτηριών Riano και Langreo. 3. Φωτιά και λάβρα το δειλινό στην A-66, ανάμεσα στο Figaredo και το Ujo. 4. Σύζυγος ανθρακωρύχου στηκώνται στην αίθουσα επισκεπτών του Κογκρέσου και αποκαλεί με όλη τη δύναμη της φωνής της «ψεύτη» βουλευτή της κυβερνώσας παράταξης, όταν ο τελευταίος τολμά να πει ότι η κυβέρνηση μεριμνά για την προστασία των ανθρακωρύχων. Οι φύλακες την πέταξαν κακή κακώς έξω, αλλά αυτή το χρέος της το είχε κάνει.

Ξέρετε πόσος ήταν ο αδήλωτος ιδιωτικός χρηματιστηριακός πλούτος που «αναπαιύσταν» σε πάνω από ογδόντα «φορολογικούς παραδείσους» στο τέλος του 2010; Ξεπερνούσε τα 21 τρισ. δολάρια, ποσό που ισοδυναμεί με το άθροισμα των ΑΕΠ των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας. Ισως και να το ξεπερνά, φτάνοντας τα 32 τρισ. δολάρια, δηλαδή περίπου πάνω από το μισό του επίσημου παγκόσμιου ΑΕΠ! Αυτά αναφέρει η έκθεση του «Δικτύου για τη φορολογική δικαιοσύνη» (tax justice network, δίκτυο από διάφορους οικονομολόγους και αναλυτές, που δημοπραγήθηκε το 2003 από το βρετανικό κοινοβούλιο), που δημοσιεύτηκε την Κυριακή 22 Ιούλη (The Price of Offshore Revisited, http://www.taxjustice.net/cms/upload/pdf/Price_of_Offshore_Revisited_120722.pdf).

Η έκθεση επισημαίνει ότι το παραπάνω ποσό αφορά μόνο στον χρηματιστηριακό πλούτο (financial wealth, δηλαδή μετοχές, ομολόγα, κρατικά χρέα κτλ) και δεν συμπεριλαμβάνει ακίνητη περιουσία, χρυσό, γιοτ και πολλά ακόμα που δεν ανήκουν στην κατηγορία αυτή, οι ιδιοκτήτες των οποίων είναι αδύνατο να εντοπιστούν. Από το παραπάνω ποσό, τα 12.1 τρισ. δολάρια (δηλαδή το 38% έως 58%) ανήκαν σε πελάτες 50 ιδιωτικών τραπεζών, που κατάφεραν να περάσουν σε φορολογικούς παραδείσους όλ' αυτά τα χρηματιστηριακά προϊόντα, η οχιά των

οι. Με συντελεστή φορολογησης 30%, αυτός ο αδήλωτος πλούτος θα επέφερε φορολογικά έσοδα αξίας 189 δισ. δολάρια το χρόνο! Πιοσό που, όπως επισημαίνει η έκθεση, είναι υπερδιπλάσιο των 86 δισ. δολαρίων που οι χώρες του ΟΟΣΑ έδοσύνται για την παγκόσμια οικονομική βοήθεια σε όλες χώρες!

Φυσικά, τα 21 ή τα 32 τρισ. δολάρια δεν είναι όλα πραγματικός πλούτος. Εμπεριέχουν (άγνωστο σε ποιο βαθμό) το χρηματιστηριακό φουσκωμα που ενυπάρχει σ' αυτόν τον τζόγο. Ομως, αυτό που αξίζει να υπογραφμίσει κανείς είναι από τη μία μεριά το γεγονός της τεράστιας φορολογικής αυστηρίας που χαίρουν αυτά τα κεφαλαία και από την άλλη την τεράστια διόγκωση και συγκεντρωτοποίηση των κεφαλαίων αυτών. Χαρακτηριστικό ενός συστήματος που σαπίζει είναι ότι «το πιστωτικό σύστημα με κέντρο τις δήθεν εθνικές τράπεζες και με γύρω τους τούς μεγάλους δανειστές χρήματος και τοκούλιφων, αποτελεί μία τεράστια συγκεντρωτοποίηση και δίνει σ' αυτή την τάξη των παρασίτων μία μυθική δύναμη, τη δύναμη όχι μόνο να αποδεκτίζει κατά περιόδους τους βιομηχανίους κεφαλαιοκράτες, αλλά και να επεμβαίνει με τον πιο επικίνδυνο τρόπο στην προηγματική παραγωγή - και η συμμορία αυτή δεν έχει ιδέα από την παραγωγή και δεν έχει καμία δουλειά μαζί της» (Κ. Μαρξ, «Το Κεφαλαιο», τόμος 3ος, κεφ. 33, σελ. 684).

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ, Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ Οδος 81 - Αθηνα

